अमदावाद

धी निर्मळ प्रिन्टिग प्रेसमां

लल्लुभाइ ईश्वरदास त्रीवेदीए छाप्युं.

अनुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ट.
नवकार मंत्र.	१
तिख्कुनारी पाटी.	२
इरिया वहीकी पाटी.	३
तस्सउत्तरीनी पाटी.	४
लोगस्सकी पाटी.	५
सामायिक लेवणकी पाटी.	१२
नमोत्थुणंकी पाटी.	१५
सामायिक पारवानी पाटी.	१८
सामायीकनी विधी.	२१
प्रतिक्रमण अर्थ विधि सहित.	२२
इच्छामिणं भंतेनी पाटी.	२३
इच्छामी ठामि काउस्सगनी पाटी.	२४
ज्ञानना १४ अतिचार तथा व्रतना अतिचार.	२७
इच्छामि खमासमणानी पाटी.	३५
तस्स सव्वस्स देवसियस्सनी पाटी.	३७
चत्तारी मंगलं.	४२
आगमे तिविहेनी पाटी.	४३
दंसण समकितनी पाटी	४५

अनुक्रमणिका.

श्री कर्पुर प्रकर.

आ पुस्तक मुल, टीका ने भाषांन्तर सहित छापेलुं छे. आ पुस्तक श्री वज्रसेन सूरिना शिष्य हरिमुनिये रचेलुं चिंतामणी रत्नतुल्य पोतानी काव्य चमत्कृतिथी अने रस तथा अलंकारोथी माणसोने अनहद आनंद उपजावे छे. मुनिए चोराशी द्वार देखाडवाना मिषथी जूदां जूदां काव्यो वडे एवो सरस उपदेश आपेलो छे के जेने सांभळवाथी माणसोनां मन सहजमां आनंद पामे छे. वळी आ पुस्तक दरेक जैनधर्मी भाइने अवस्य खरीद करवा लायक छे किंमत दश आना, टपाल खर्च एक आनो.

नित्य नियमरी पोथी. आवृत्ति दशमी.

आ पोथीमां आनुपूर्वि, अनानुपूर्वि, बार भावना, शियलनी नववाडो, शियलनुं चोढाळीयुं, नानी तथा मोटी साधु वंदणा, शिखामणना अठ्ठावीश बोल, समकितना ६७ बोल, श्रावकने चिंतववाना त्रण मनोर्थ, सज्झायो तथा वैरागी पदो विगेरे घणा विषयो आवेला छे. आ पोथीना उपयोगीपणा विषे आ पोथीनी दशमी आवृत्ति छपाइ बहार पडी छे तेज तेनी साबीती छे जोइए तेमणे मंगाववी. किम्मत बे आना. टपाल खर्च ०–०–६.

बालाभाइ छगनलाल शाह.

जैन बुकसेलर, ठे. कीकाभटनी पोळ,

मु० अमदावाद.

॥ श्री वीतरागाय नमः ॥

सामायीक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ.

॥ अथ श्री नवकार मंत्र प्रारंभः ॥

॥ नमो अरिहंताणं ॥ नमो सिद्धाणं ॥ नमो आयरियाणं ॥ नमो उवझायाणं ॥ नमो लोए सव्वसाहूणं* ॥

॥ नवकारनो अर्थ लखियेछे ॥

नमो केहतां नमस्कार होजो, अरिहंताणं के० कर्म

---

* आ नीचेनो पाठ मारवाड विगेरे घणा गाममां नीचे मुजब नव नवकारथी गणाय छे तो जे जेनी आमन्याय मुजब गणवा.

एसो पंच नमुक्कारो ॥ सव्व पावप्पणासणो ॥
मंगलाणंच सव्वेसिं ॥ पढमं हवइ मंगलं ॥ १ ॥

एसो के० ए जे अरिहंतादिक संबंधी, पंच नमुक्कारो के० पांच नमस्कार छे, ते केवो छे? सव्वपाव के० ज्ञानावरणादिक सर्व पाप तेहना, प्पणासणो के० विनाशकरणहार छे, मंगलाणंच के० सर्व मंगलिकमांहे, सव्वेसिं के० सर्वमे पढमं के० मुख्य हवइ के० छे, मंगलं के० कल्याण कारक.

अर्थ–तिखुत्तो के० तीनवार, आयाहिणं के० आदान, व हाथ जोडीने जीमणा कानसूं मावा कानताई, प याहिणं के० प्रदक्षिणा करीने, वंदामि के० वंदुहुं, पगे लागुंहुं, नमंसामि के० मस्तक नमायने नमस्कार करुंहुं, सक्कारेमि के० सत्कार देवुंहुं, सम्माणेमि के० सन्मान देवुंहुं, कल्याणं के० कल्याणकारी, मंगलं के० मंगलकारी, देवयं के० धर्मदेव समान, चेइयं के० छकायका जीवने सुखदायक, पज्जुवासामि के० मन वचन कायासूं करने सेवा करुंहुं, मत्थेण वंदामि के० मस्तके करी नमस्कार करुंहुं.

॥ अथ इरियावहीको पाठ लिख्यते. ॥

॥ इच्छाकारेण संदिसह भगवन्. इरियाव हियं पडिक्कमामि. इच्छं इच्छामि. पडिक्कमिउं. इरिया वहियाए. विराहणाए. गमणागमणे. पा णक्कमणे. बीयक्कमणे. हरियक्कमणे. उत्ता उत्तिंग. पणग. दग. मट्टी मक्कडा. संताणा संक

होय, हरिय के० हिरवी वनस्पति वगैरेने क्कमणे के० चांपी होय, उसा के० सूक्ष्म अपकाय आकाशथकी पमे ते, उत्तिंग के० कीमीयाना नागरां, पणग के० पांचवर्णी नील फूलण, दग के० पाणी, मट्टी के० काची माटी, मक्कमा के० कोलिआवमा मर्कट, संताणा के० मर्कटना संतान, संकमणे के० ए सर्वने पगे करी पीमया तथा मसळ्या, जे के० जे कोइ, मे के० में पोते, जीवा के० जीवने, विराहिया के० दुःखदीनो होय, एगिंदिया के० जेहने शरीररूप एकज इंडी होय ते, पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पतीना जीव, बेइंदिया के० शरीर तथा मुख दोय इंडीवाला जे, शंख, शीप, गंमोला, अलसीया, एहवा जेहने पग न होय ते बेंडी, तेइंदिया के० तीन इंडीवाला शरीर, मुख, नाक होय ते, कुंथुवा, जु, लीख, मांकण, कीमी जेहना मुखउपरे शिंग होय, चउरिंदिया के० चारइंडी, शरीर, मुख नाक ने आंख होय ते, माखी, मछर, मांस, वींछी, जमरी, टीम जे उमनारा, छे अगर आठ पग, तथा मस्तके शिंग

होय ते, पंचिंदिया के० पांच इंद्रीवाला शरीर, मुख, नाक, आंख ने कान होय ते जलचर, थलचर, खे चर (ए तिर्यंच,) तथा मनुष्य, देव, नारकी सर्वे सं सारी जीव ते, अभिहया के० सामा आवतां हण्या होय, वत्तिया के० एकठिगले करिया तथा धुलेम ढां क्या होय, लेसिया के० भूमीमे घस्या तथा लगारेक मसल्या होय, संघाइया के० मांहोमांहे शरीरने मे लवीने एकठा मेलव्या होय, संघट्टिया के० थोमो स्पर्श करवे करी दुःख्या होय, परियाविया के० सर्व प्रकारें ताप्या, पीमा उपजावी होय, किलामिया के० गाढो दुःख उपजाव्यो, मृतप्राय कीधा, उद्दविया के० त्रास देने हाली चाली शके नही एहवा कीधा. ठा णाउ के० एक स्थानकथी उपामीने, ठाणं के० बिजे ठेकाणे संकामिया के० मूक्या होय, जीवियाउ के० जीवत थकी, ववरोविया के० मारीया होय, नाश कीधो, तस्स के० ते संबंधी अतीचार लाग्या ते, मि च्छामिडुक्कडं के० पाप मुजने निष्फल थाओ.

॥ अथ तस्सउत्तरीनी पाटी लिख्यते ॥

तस्स उत्तरी करणेणं, पायछित करणेणं, विसोही करणेणं, विसल्ली करणेणं, पावाणं कम्माणं, निग्घायणठाए, ठामि करेमि काउस्सग्गं, अन्नढ उससिएणं, निससिएणं, खासिएणं, छीएणं, जंत्ताइएणं, उडुएणं, वायनिसग्गेणं, नमलिए, पित्तमुछाए, सुहुमेहिं अंग संचालेहिं, सुहुमेहिं खेलसंचालेहिं, सुहुमेहिं दिठिसंचालेहिं, एवमाइएहिं, आगारेहिं, अनग्गो, अविराहिउ, हुज मे काउस्सग्गो, जाव अरिहंताणं, नगवंताणं, नमुक्कारेणं, नपारेमि, तावकायं, ठाणेणं, मोणेण, जाणेणं, अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ४ ॥

अर्थ—तस्स के० तेनेज, उत्तरी के० विशेषे करी शुद्ध, करणेणं के० करवा साहं पायछित के० प्रायश्चित्त

पापनी आलोवणा, करणेणं के० करवा सारुं, विसोही के० विशुद्ध, निर्मल, करणेणं के० करवा सारुं. विसल्ली के० (१) माया, (२) नियाण, (३) मिथ्यात ए तीन सल्यरहित, करणेणं के० करवा सारुं, पावाणं के० संसार हेतूना पाप, कम्माणं के० कर्मने, निग्घायणं के० टालवाने, ठाए के० अर्थे, ठामिकेरमि के० एक ठामे रहीने करूंतुं, काउस्सग्गं के० कायाने हलाववी नही ते, अन्नत्थ के० आगे कह्या मुजब काया हले तेहनो आगार (माफी), उससिएणं के० उंचो श्वास लेवाथी, निससिएणं के० नीचो श्वास मूकवाथी खासिएणं के० खासी खोकला थकी, छीएणं के० छींक आया थको जंभाइएणं के० जांभळी अगर वगासू लेवा थकी, उड्डुएणं उडकार आया थकां, वायनिसग्गेणं के० वायु निकलतां थकां भमलिए के० अकस्मात चक्री आववाथी, पित्तमुच्छाए के० पित्ताकोपसूं मूर्छा आया थकां, सुहुमेहिं सूक्ष्म थोडोक, अंगसंचालेहिं के० शरीर हलाववाथी, सुहुमेहिं के० थोडो, खेलसंचालेहिं के० श्लेष्म तथा मुखना थूंकनुं चालववा

थकी, कफ गिलवा थकी, सुहुमेहिं के० सूक्ष्म थोमी दिठि संचालेहिं के० चक्षु दृष्टी हलाववा थकी, एवमाइएहिं के० ए आदि करीने बीजा, आगारेहिं आगार लेता थका अन्नग्गो के० न्नागे नही, खंमित हुवे नही, अविराहिउ के० हानी पोहचे नहीं, हुज्ज के० होजो, मे के० म्हारो, काउस्सग्गो के० काया स्थीर राखवी, जाव के० ज्यां सुधी, अरिहंताणं न्नगवंताणं के० अरिहंत न्नगवानने, नमुक्कारेणं के० नमस्कार करूं त्यांसुधी, नपारेमि के० पारूं नही ध्यान संपूर्ण न करूं, ताव के० त्यांसुधी. कायं के० म्हारी कायानें, शरीरने, ठाणेणं के० एक ठिकाणें स्थीरपणे राखीने, मोणेणं के० अबोले रहीने झाणेणं के० एकाग्र ध्यान तेणें करीने, अप्पाणं के० महारी काया ते प्रत्यें. वोसिरामि के० हुं तजुंछुं. आ पाठी कहीनें काउस्सग्ग करणों. इरियावहिकी पाटी मनमाहें केहणी नवकार कहीने पठी काउस्सग्ग पारियें

॥ अथ लोगस्सकी पाटी लिख्यते ॥

॥ लोगस्स उज्जोयगरे, धम्म तित्थयरे जि

गरे, अरिहंते कित्तइस्सं, चउवीसंपि केवली. उसभ मजियंच वंदे, संभव मभिनंदणंच. सु मइंच पउमप्पहं सुपासं, जिणंच चंदप्पहं वंदे. सुविहिंच पुप्फदंतं, सीअल सिज्जंस. वासुपुज्जं च. विमल मणंतंच जिणं, धम्मं संतिंच वंदामि. कुंथुं अरंच मल्लिं, वंदे मुणिसुव्वयं, नमिजिणंच. वंदामि, रिठ्ठनेमिं, पासं तह वद्धमाणंच. एवं म ए अभिथुआ, विहुय रयमला. पहीण जर मरणा. चउवीसंपि जिणवरा. तित्थयरा मे प सीयंतु, कित्तिय वंदिय महिया, जे ए लोग स्स उत्तमा सिद्धा, आरुग्ग बोहिलाभं. समा हिवर मुत्तमं दिंतु, चंदेसु निम्मलयरा, आइच्चे सु अहियं पयासयरा, सागरवर. गंभीरा, सि द्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ १ ॥ इति ॥ ५ ॥

अर्थः—लोगस्स के० पंचास्तिकायात्मक लोकने विषे. उज्जोयगरे के० उद्योतना करणहार, धम्म के० धर्म

जीतणार, एहवा धम्मं के० श्री धर्मनाथजीनें संतिं के० श्री शांतिनाथजीने च के० वली, वंदामि के० वांदुहुं, कुंथुं के० श्री कुंथुनाथजीने, अरं के० श्रीअ रनाथजीने, च के० वली, मल्लिं के० श्री मल्लिनाथ जीने, वंदे के० वांदुहुं, मुणिसुव्वयं के० श्री मुनीसु व्रतस्वामी प्रत्ये, नमिजिणं के० श्री नमिजिनने, च के० वली, वंदामि के० नमस्कार करूंहुं. रिठनेमिं के० श्री अरिष्टनेमिजी प्रत्ये, पासं के० श्री पार्श्वना थस्वामी प्रत्ये, तह के० तथा, वद्धमाणं के० श्री व र्धमान स्वामी प्रत्ये, हुं वांडुहुं, च के० वली, एवं के० ए प्रकारे, मए के० म्हारे जीवे ने, अभिथुआ के० नामपूर्वकस्तव्या छे, ते चोवीस परमेश्वर केहवा छे? तो के विहुय के० टाल्या छे, रयमला के० कर्मरूपी रज तथा मल, पहीण के० अतिशय करीने क्षय क योछे, जरमरणा के० जरा तथा मरणने जेणे क्षय कर्या छे. चउवीसंपि के० चोवीस तीर्थंकर तथा अन्य जिणवरा के० जिनवर. तिथ्थयरा के० तीर्थंकर ते, मे के० म्हारा उपर पसीयंतु के० प्रसन्न होवो, कित्तिय

के० कीर्तित छे, वंदिय के० वंदवा योग्य छे, महिया के० पुज्य छे, इंद्रादिक पूजे छे एहवा, जे के० जे तीर्थंकर, ए के० ए प्रत्यक्ष लोगस्स के० लोकने विषे उत्तमा के० उत्तम एहवा. सिद्धा के० सिद्ध भगवंत ! तुमे मुजने. आरुग्ग के० द्रव्य तथा भाव रोग रहित. बोहिलाभं के० श्री जिनधर्मनी प्राप्तिनो लाभ थवानें अर्थे, समाहिवर के० प्रधान समाधि; उत्तमं के० उत्कृष्ट ऊंची एहवी, दिंतु के० देवो, चंदेसु के० चंद्रमाथी अधीक निम्मलयरा के० अत्यंत निर्मल छे, आइच्चेसु के० सुर्यसमुदाय थकी पण. अहियं के० अधिक. पयासयरा के० प्रकाशना करणहार सागरवर के० प्रधान: छलो स्वयंभु रमण नामा समुद्र तेनीपेरे गंभीरा के० गुणे करी गंभीर छ. सिद्धा के० एहवा जे सिद्ध ते, सिद्धिं के० मुक्ति ते: मम के० मुजने. दिसंतु के० देवो.

॥ अथ सामायिक लेवणकी पाटीलिख्यते. ॥

करेमि भंत सामाइयं. सावज्जं जोगं पच्च

खामि, जावनियमं, पज्जुवासामि, डुविहं, तिवि हेणं, नकरेमि, नकारवेमि. मणसा, वयसा, काथसा, तस्सन्नंते, पडिक्कमामि, निंदामि, गरिहामि. अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ६ ॥

अर्थः—करेमि के० हुं करूंछुं भंते के० हे पूज्य, सामाइयं के० समता परिणामरूप सामायिकने, सावज्जं के० पाप, तेणें करी सहित एहवा, जोगं के० मन वचन कायाना योग, ते प्रत्ये पच्चखामि के० निषेध करूंछुं, जाव के० ज्यां सुधी, नियमं के० सामायिक व्रतना नियमने पज्जुवासामि के० हुं सेवुंछुं. रहुं त्यांसुधी, डुविहं के० दोय करणसु करणो, करावणो, तिविहेणं के० तीन जोगसूं नकरेमि के० हुं करूं नही, नकारवेमि के० हुं डुजापासें न करावुं, मणसा के० मने करी, वयसा के० वचनें करी, कायसा के० काए करीने तस्स के० ते सावद्य व्यापाररूप पापने, भंते के० हे भगवंत ! पडिक्कमामि के० निवर्तुंछुं, निंदामि के० हुं आत्मानी साखें निंडुंछुं; गरिहामि के०

गुरुनी साखें हुं विशेषें निंदुंछुं, अप्पाणं के० माहरो आत्माने, ते दुष्ट क्रिया थकी वोसिरामि के० वोसिरावुंछुं, विशेषे करीनें तजुंछुं.

॥ अथ श्री नमुत्थुणंनी पाटी लिख्यते ॥

नमुत्थुणं, अरिहंताणं, भगवंताणं. आइगराणं, तित्थयराणं, सयंसंबुद्धाणं. पुरिसुत्तमाणं. पुरिससीहाणं. पुरिसवर पुंडरीयाणं. पुरिसवर गंधहत्थीणं. लोगुत्तमाणं. लोगनाहाणं. लोगहियाणं. लोगपईवाणं. लोगपज्जोयगराणं अभयदयाणं. चक्खुदयाणं. मग्गदयाणं. सरणदयाणं. जीवदयाणं. बोहिदयाणं. धम्मदयाणं. धम्मदेसियाणं. धम्मनायगाणं. धम्मसारहीणं. धम्मवरचाउरंत चक्कवट्टीणं. दिवो. ताणं. सरणगइ. पइट्ठा. अप्पडिहय वरनाण दंसणधराणं. वियट्ट छउमाणं. जिणाणं जावयाणं. तिन्नाणं

याणं के० लोकना हितकारी छे, लोगपईवाणं के० लोकने विषे दीपक समान छे, लोगपज्जोयगराणं के० लोकमांहे उद्योतना करणार अभयदयाणं के० अभय दानना देणार, चख्खुदयाणं के० ज्ञानरूप चक्षुना देणार, मग्गदयाणं के० मोक्ष मार्गना देणार, सरणदयाणं के० सरणना देणार, जीवदयाणं के० संजम जिवतरना देणार, बोहिदयाणं के० समकित रूप बोधना देणार, धम्मदयाणं के० धर्मना देणार, धम्मदेसियाणं के० धर्मना उपदेशना देणार, धम्मनायगाणं के० धर्मना नायक, धम्मसारहीणं के० धर्मरूप रथना सारथी, धम्म के० धर्मने विषे, वर के० प्रधान चाउरंत के० चारगतिनो अंत करवा माटे, चक्कवट्टीणं के० चक्रवर्ति समान छो, दिवो के० बेट समान, ताणं के० दुःखना निवारण करणार, सरण के० आधार गइ के० चार गति मांहे, पइठा के० पडतां जीवने, अप्पडिहय के० नही हणाणु एवुं, वर के० प्रधान, नाण के० ज्ञान, दंसण के० दर्शन एटले देखवुं, धराणं के० धरणार विअट्ट के० गयुं छे, छउमाणं के० ~

खोटो कीधेलुं निष्फळ थावो; सामायक समकाएणं के० सामायक कायाए बराबर रीते फासियं के० स्पर्श करियो, अंगीकार करियो, पालियं के० तेवोज पाल्यो, सोहियं के० शुद्ध कर्यो, तिरियं के० पार उ तारियो, कित्तय के० कीर्ति कीधी, आराहियं के० आराधना किधी आणाए के० वितराग देवनी आज्ञा ने अणुपालीयं के० पाळी, नवइ के० न होय त स्स मिच्छामि डुक्कडं के० खोटा कीधानुं फळ निष्फळ थावो. इति सामायक संपूर्ण. ॥

॥ अथ सामायकनी विधी लिख्यते. ॥

॥ प्रथम श्री सीमंधर स्वामीजीनी आ ज्ञा लेईने एक नवकार गुणीने "इरियावहि नी" पाटी जणावी: पछी तस्सउत्तरीनी पाटी जणीने काउसग्ग करवो. काउसग्गमांहि "इरियावहीया" थकी ते "जीवियाउ ववरो विया तस्स मिच्छामिडुक्कडं" सुधीनो पाठ म नमां बोलीने एक नवकार मनमां कहीने का

उसग्ग पारवो. पछी प्रगट " लोगस्सकी " पाटी कहीने सामायकनी आगन्या लेईने " करेमि ज्ञंतेनी " पाटी " जावनियम " सुधी कहीने आगल मुहूर्त (घालणो हुवे तिके) घालणो; पछी " पज्जुवासामि " थकी " अप्पाणं वोसिरामि " सुधी पाठ कहीने सामायक पच्चखवी. पछे डावो गोडो उन्नो करीने दोयवार " नमुत्थुणं " नी पाटी कहेवी; उ जा नमुत्थुणंना छेहडे " ठाणं संपाविउ कामस्स नमो जिणाणं " एम कहेवो; अने सामायक पारती वेळा " इरियावही, तस्स उत्तरी " नी पाटी जणीने काउस्सग्ग करवो; काउस्सग्ग मांही " इरियावहीनी " पाटी ...ीने एक नवकार गुणीने काउस्सग्ग पा...; पछी " लोगस्स " जणी " नमुत्थुणं " दोयवार उपर लिख्या मुजब कहीने नवमा सा

सामायकनी पाटी "आणुपालियं न करेइ न
न्न मिच्छामि दुक्कडं" कहीने नवकार [illegible]
पकार गुणीने सामायक पारवी.

इति श्री सामायक [illegible] विधि संपूर्ण

श्री जिनाय नमः

अर्थः—इच्छामिणं के० हुं इच्छुउं, भंते के० हे भगवन्! तुब्भेहिं के० तुमारी अब्भणुंनायसमाणे के० आज्ञा मांगीने, देवसि के० दिवस संबंधी, पडिक्कमणुं के० पापनुं निवारण करणवास्ते, ठाएमि के० एक ठिकाणे बेठुंछुं, देवसि के० दिवस संबंधि, ग्यान के० ज्ञान, दंसण के० दर्शन, समगत, चारित्त के० चारित्र, कर्मरुपि शत्रुको नाश करणो, तप के० तपस्या संबंधि, अतिचार के० व्रत भांगवाने तैयार थवुं, ते चिंतवणार्थ के० चिंतवणा करणवास्ते, करेमि के० हुं करुंछुं, काउस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता ॥ १ ॥

पछी "नवकार" कहीजे. "तिखुत्तारा" पाठसुं पहिला आवसकनी आगन्या मांगीने "करेमि भंते" नी पाटी कहीजे. पछी "इच्छामि ठामी" नी पाटी भणीजे.

इच्छामि ठामि काउस्सग्ग, जो मे देवसिउ, अइयारो कउ, काइउ, वाइउ माणसउ उस्सुत्तो, उम्मग्गो, अकप्पो, अकरणिज्जो, दुज्झाउ दुविचिंतिउ, अणायारो, अ

णिव्वियवो, असावग पाउग्गो, नाणे तह दंस
णे, चरित्ता चरित्ते, सुए, सामाइए, तिन्हं गु
त्तीणं, चउन्हं कसायाणं, पंचन्हं मणुवयाणं,
तिन्हं गुणव्वयाणं, चउन्हं सिखावयाणं, बार
सविहस्स, सावग धम्मस्स, जं खंम्डियं, जं वि
राहियं, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ १ ॥ इति ॥

अर्थः—इछामि के० हुं इछुंछुं, ठामि के० एक
ठिकाणे रहीने, काउस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता,
जो के० जे, मे के० महारा जीवें, देवसिउ के० दिव
स संवंधि, अइयारो के० अतिचार, कउ के० कीधा
होय, काइउ के० काया संवंधी, वाइउ के० वचन
संवंधि, माणसिउ के० मन संवंधि, उस्सुत्तो के० सुत्र
विरुद्द परूपणा किधी होय, उम्मग्गो के० जिनमार्ग
उल्लंघीने डुजो मार्ग पकड्यो होय, अकप्पो के० न
भोगववानी वस्तु भोगवी होय, अकरणिज्जो के० क
रवा जोग नही एवो कार्य करियो होय, डुज्झाउ के०
आर्त्त, रौद्द ध्यान ध्यायो होय, डुविचिंतिउ के० डुष्ट

अशुन्न कार्यनी मनमां चिंतवणा कीधी होय, अणा यारो के० ए नव अनाचार आचरवा जोग नही, अ णिछियव्वो के० इछवा जोग नही, असावग पाउग्गो के० श्रावकने उचित नही, नाणे के० ज्ञानने विषे, तह के० तिमहिज, दंसणे के० समकितने विषे, च रित्ता चरित्ते के० कांइएक चारित्र ने कांइएक नही चारित्र एहवो जे श्रावकनो चारित्र तेने विषे, सुए के० सुत्र सिद्धांतने विषे, सामाइए के० समता रूप सामायकने विषे, तिन्हं गुत्तीणं के० मनगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति, ए तीन गुप्ति न पाल्यां थकां, चउन्हं कसायाणं के० क्रोध, मान, माया, ने लोन्न ए चार कषाय करिया थकां, पंचन्हं मणुव्वयाणं के० (१) प्राणातिपात, (२) मृषावाद, (३) अदत्ता दान, (४) मैथून, (५) परिग्रह, ए पांच प्रकार का विरमण अणुव्रतने विषे, तिन्हं गुणव्वयाणं के० छठो, सातमो, ने आठमो, ए तीन प्रकारका गुणव्रत माहेथी, चउन्हं सिखावयाणं के० चार प्रकारका सिक्षा व्रत, नवमो, दसमो, इग्यारमो, ने बारमो, ए

माहेथी, वारस्स विहस्स के० ए बारे प्रकारका व्रत, सावगधम्मस्स के० श्रावक संबंधि जे धर्म तिण मा हेसुं म्हारा जीवे, जंखंमियं के० जे देश थकी भंग कीधो, जंविराहियं के० जे सर्वथकी भंग कीधो, तस्स के० तेहनुं, मिछामि के० मुजने निष्फळ थावो, दुक्कमं के० पाप. ॥ १ ॥

पछी " तस्स उत्तरी " नी पाटी कहीने उभो रहीने काउस्सग्ग ठाईजे. काउस्सग्गमांहि, १४ ग्यानका, ५ समकितका, ६० व्रताका, १५ कर्मादानका, ५ संलेहणाका, एवं " एए अतिचार " नी चिंतवणा कीजे. ते अतिचार आ प्रमाणेः—(तपस्या, अशक्त पणा वगेरे कारणसूं उभो रहीने काउस्सग्ग करण की शक्ति न होय तो नीचे वेसीने काउस्सग्ग ठाईजे.)

(१४ ग्यानका) आगमे तिविहे पनंते तंजहा. सुत्तागमे. अत्थागमे. तदुभयागमे. एह वा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो होय ते आलोउं. जंवाइद्धं. वच्चामेलियं. हीण

खरं, अच्चखरं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगही
णं, घोसहीणं, सुट्ठुदिन्नं, डुट्ठुपडिछियं, अकाले
कउ सझाउ, काले न कउ सझाउ, असझा
ये सझायं, सझाइये न सझायं, जणतां,
गुणतां, चिंतवतां, अने चितारतां, ग्यान अने
ग्यानवंतनी, आसातना कीनी होय ॥ ✿ ॥
(५ समकितना अतिचार) दंसण समकित,पर
मछ संथवोवा, सुदिछ परमछ, सेवणा वावि,
वावन, कुदंसण वज्जणा, समत्त सद्दहणा एह
वा समकितना समणो वासएणं, समत्तस्स, पंच
अइयारा, पेयाला जाणियवा, न समायरियवा,
तंजहा ते आलोउं, संका, कंखा, वितिगिछा,
परपासंड परसंसा, परपासंड संथवो ॥ ✿ ॥
(६० व्रताका अतिचार) पहिला थूल पाणाति
पात वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, पेयाला, जा
णियवा,नसमायरियवा,तंजहा ते आलोउं, बंधे

वहे, छविच्छेए, अइभ्भारे, भत्तपाणवोच्छेए॥ ॥ बीजा थूल मृषावाद वेरमणं व्रतना पंच अइयारा जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आलोउं, सहस्सा भखाणे, रहस्सा भखाणे, सदार मंतभ्भेय, मोसोवएशे, कूम्लेह करणे॥ ॥ तीजा थूल, अदत्तादान, वेरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, तेन्नाहम्मे, तक्करपउगे, विरुद्ध रज्जा इकम्मे, कूमतोले, कूममाणे, तपडिरूवग ववहारे ॥ ॥ चोथो थूल मेहुणं वेरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, इत्तरिय परिग्गाहिय गमणे, अपरिग्गाहिय गमणे, अनंग क्रीडा, परविवाह करणे, काम भोगेसु तिवाभिलासा ॥ ॥ पांचमा थूल परिगह प्रमाण वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, खि

कम्मे, साडीकम्मे, भाडीकम्मे, फोडीकम्मे, दंतवाणिज्ज, केसवाणिज्ज, रसवाणिज्ज, लख वाणिज्ज, विसवाणिज्ज, जंत्तपिल्लणाकम्मे, नि ल्लंछणाकम्मे, दवग्गिदावणाया, सरद्दहतलाय प रिसोसणाया, असईजणपोसणाया ॥ ❀ ॥ आ ठमा अणथादंडं वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, कंदप्पे, कुक्कुइये, मोहरिये, संजुताहिगरणं, उ वभोग परिभोग अईरत्ते ॥ ❀ ॥ नवमा सामायक वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा न स मायरियवा, तंजहा ते आलोउं, मण दुप्पणि हाणे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणिहाणे, सामाइयस्स अकरणियाए, सामाइयस्स अण वठियस्स करणयाए ॥ ❀ ॥ दसमा देसावगासिक व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरि यवा, तंजहा ते आलोउं, आणवणप्पउगे, प

सवणुप्पउगे, सद्दाणुवाइ, रूवाणुवाइ, बहिया पुग्गल परक्खेवे॥❀॥इग्यारमा परिपूर्ण पोषधव्र तना, पंच अइयारा, जाणयवा, न समायरियवा तंजहा ते आलोउं, अप्पडिलेहियं डुप्पडिले हियं सज्जा संथारए, अप्पमजियं डुप्पमजियं सज्जा संथारए, अप्पडिलेहियं डुप्पडिलेहियं उच्चारपासवणनूमि, अप्पमजियं डुप्पमजियं उच्चार पासवण नूमि, पोसहस्स सम्मं, अणा णुपालणया॥❀॥ बारमा अतिथि संविन्नाग व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, सच्चित्त निखिवणिया, स च्चित्त पेहणिया, कालाइकम्मे, परोवएसे, मच्छ रियाए, ॥❀॥ (५ संलेहणारा) अपछिम मर णांतिय संलेहणा, फुसणा, आराहणाना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, इहलोगे संसप्पउगे, परलोगे सं

सप्पउगे. जिविया संसप्पउगे; मरणा संसप्प
उगे. कामन्नोगा संसप्पउगे ॥ ॥ (१ए
पापस्थानक) १ प्राणातिपात, २ मृषावाद; ३
अदत्तादान, ४ मैथुन, ५ परिग्रह, ६ क्रोध, ७
मान, ८ माया, ए लोन्न, १० राग, ११ द्वेष,
१२ कलह, १३ अन्याख्यान, १४ पैशुन्य, १५
परपरिवाद, १६ रति अरति, १७ माया मोसो,
१८ मिथ्यादंसणशल्य. एवं १८ पापस्थानक
माहिंसुं माहारे जीवे जे कोई मने, वचने, का
याये करी, सेव्युं होय, सेवराव्युं होय, सेवतां
प्रत्ये न्नलो जाएयो होय. एम "एए अति
चार, १८ पापस्थानक" कहीने पछी "इहा
मिछामि" नी पाटी 'जं विराहियं' सुधी
कहीने 'नवकार' न्नणीने काउस्सग्ग पा
रीजे. इति प्रथम 'सामायक' आवसक संपूर्ण.

विधिः—पछी 'तिखुत्तारा' पाठसुं दूजा आव सकनी आगन्या मांगीने, प्रगट एक 'लोगस्स' नी पाटी कहीजे, इति दूजो 'चउविसत्थो' आवसक संपुर्ण. पछी तिखुत्तारा पाठसूं तीजा आवसकनी आगन्या मांगीजे. दोयवार "इछामिखमासमणा" री पाटी कहीजे. पाटी मांहे प्रथम जिहां 'निसीहि याए' शब्द आवे तिहां उभा गोभा करी, हाथ जो मीने बेसीजे, तथा ६ आवर्त कीजे. ते आ प्रमाणेः- प्रथम "अहो कायं काय" ए शब्द उच्चारतां तीन आवर्त हुवे छे ते कहे छेः—दोनु हात लांबा करी हाथनी दश आंगुली भूमि उपर लगावतां मुखसुं "अ" अक्षर कहे, पछे तेमज दश आंगुली आपरा मस्तक लगावतां "हो" अक्षर कहे, ए दोनु अक्षर केह (१) एक आवर्त हुवो; इणहिज रीतिसुं "का" "यं" अक्षर उच्चारतां (२) दुजो आवर्त हुवो. "का" ने "य" अक्षर उच्चारतां ३ तीजो आ हुवो. पछी "जत्ता, भे, जवणिज्जं, च, भे" श ब्द उच्चारतां ३ आवर्त हुवे छे ते कहे छेः-प्रथम "ज",

अक्षर मंदस्वरसूं "त्ता" अक्षर मध्यमस्वरसूं, ने "त्ते" अक्षर ऊंचास्वरसुं उपरकी रीतिसुं, मस्तके हाथ लगावतां कहे. एवं ३ अक्षर केहेतां १ आवर्त, तथा (ज) (व) (णि) ए तीन अक्षर त्रिविध सादसुं उपर मुजब उच्चारतां डुजो आवर्त. तथा (ज्जं) (च) (त्ते) ए पण ३ तीन अक्षर पूर्वनी रीते कहेतां तीजो आवर्त, एवं ६ आवर्त प्रत्येक पाटी मांहे करीजे; तथा "तित्तीसन्नयराए" शब्द आवे तिहां पाठो उन्नो रहीजे. इणविध दोयवार "खमासमणा"री पाटी संपूर्ण कहीजे, ते पाटी आ प्रमाणेः—

इच्छामि, खमासमणो, वंदिउं, जावणिज्जाए, निसीहियाए, अणुजाणाह, मे, मि उग्गहं, निसिही, अहो, कायं, काय संफासं, खमणिज्जो, भे, किलामो, अप्पकिलंताणं, बहुसुभेण, भे, दिवसो, वइक्कंतो, जत्ता, भे, जवणिज्जं च, भे, खामेमि, खमासमणो, देवसियं,

करूंछुं, खमणिज्जो के० खमवाजोग छो, अने के० हे पुज्य ! तुमने किलामो के० तुमारां चरण स्पर्शतां जे कांइ आपनुं खेद उपजाव्यो होय ते खमजो, अ प्पकिलंताणं के० तुमारी किलामना गइ छे, बहु सु भेण के० घणा क्षेमकुशले करीने, अने के० हे पुज्य ! तुमारो, दिवसो के० दिवस, वइक्कंतो के० निरवाधपणे गयो, जत्ता के० तप, संजमरूप यात्रा, अने के० हे क रुणासमुद्र ! तुमारी अव्याबाधपणे वर्ते छे, जवणि ज्जं च अने के० वली इंद्रियोये करी पीमित नहीं एवुं तुमारो शरीर छे, खामेमि के० हुं खमावुंछुं, खमास मणो, के० क्षमावंत साधु ! देवसियं के० दिवस संबं धि, वइक्कम्मं के० विराधनारूप महारा अपराध, ते प्रत्ये आवसियाए के० अवश्य करणी करतां जे अति चार लाग्यो होय, ते थकी पमिक्कमामि के० हुं निव र्तुंछुं, खमासमणाणं के० क्षमावंत साधुनी, देवसि याए के० दिवसने विषे थइ एवीजे, आसायणाए के० आसातना, थंम्मना, तित्तीसन्नयराए के० तेत्रीस आसातना मांहेली अनेरी कोइ एक पण आसातना

था बोलवा थकी थयो जे, दुश्चिंतियं के० दुष्टकार्य म नमां चिंतववा थकी थयो जे, आलवंते के० आळवीने, प्रगटपणे कहीने, ते थकी पडिक्कमामि के० हुं निवर्तूं छूं ॥ ४ ॥

विधीः–पछी नीचे बेसिने जीमणो गोरमो ढनो करीने " नवकार, करेमिभंते " नी पाटी कहीजे. तथा " चित्तारी मंगलं " नी पाटी कहीजे ते पाटी कहे छेः—

चत्तारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा मंगलं, साहू मंगलं, केवलि पणत्तो धम्मो मंगलं, चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा, साहु लोगुत्तमा, केवलि पणत्तो धम्मो लोगुत्तमा, चत्तारि सरणं पव [illegible], अरिहंता सरणं पवज्जामि, सिद्धा [illegible] पवज्जामि, साहु सरणं पवज्जामि, केवलि पणत्तं धम्मं सरणं पवज्जामि, अरिहंताजीको सरणो, सिद्धाजीको सरणो, साधु

जीको सरणो, केवलि परुप्या दया धर्मको सरणो, चार सरणा, डुःखहरणा, ॥ ओर न वीजो कोय ॥ जे ज्नवि प्राणी आदरे ॥ तो अखय अचल गति होय ॥५॥

अर्थः—चत्तारि के० चार, मंगलं के० मंगलिक ठे, ते मांहि एक तो, अरिहंता के० जेणे रागादिक अंतरंग वेरीने हण्या ते श्री अरिहंत मंगल के० मंगलिक ठे, दूजा सिद्धा के० अष्टकर्मने क्षय करीने जे सिद्ध पदने पाम्या ठे ते श्री सिद्ध, मंगलं के० मंगलिक ठे, तीजा साहु के० जे सम्यकज्ञानेकरी शिव सुखना साधक जे, साधु ते मंगलं के० मंगलिक ठे, चोथा केवलि के० श्री केवलि ज्नगवंतनो, पण्णत्तो के० परुप्यो एवो जे श्रुत चारित्ररुप, धम्मो के० धर्म, ते मंगलं के० मंगलिक ठे, चत्तारि के० चार, लोगुत्तमा के० लोक मांहे उत्तम ठे, (१) अरिहंता के० श्री अरिहंत ठे, ते, लोगुत्तमा के० लोक मांहे उत्तम ठे, (२) सिद्धा के० सिद्ध ठे ते, लोगुत्तमा

नीचे लीखे छे; प्रथम "आगमेतिविहे" नी पाटी कहीछे, ते आ प्रमाणेः—

आगमे तिविहे पन्नंते तंजहा. सुत्तागमे. अत्थागमे. तदुभयागमे. एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो होय ते आलोउं. जंवाइद्धं. वच्चामेलियं. हीणक्खरं. अच्चक्खरं. पयहीणं. विनयहीणं. जोगहीणं. घोसहीणं. सुट्ठुदिन्नं. दुट्ठुपडिछियं. अकाले कउ सझाओ. काले न कउ सझाओ. असझाये सझायं. सझाइये न सझायं. भणतां. गुणतां. चिंतवतां. ने चितारतां. ग्यान ने ग्यानवंतनी आसातना किनी होय तो तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ६ ॥ इति ॥

अर्थः—आगमे के० सूत्र सिद्धांत. तिविहे के० तीन प्रकारना. पन्नंते के० कह्या. तंजहा के० ते कहे छे. सुत्तागमे के० सूत्र आगम. अत्थागमे के० अर्थ

शरीरना, दश अंतरिख ए २० असझाइमे सूत्र जणया होइ, ते सझाइये न सझायं के० सझाय करवा योग्य जगा छे त्यां सझाय न कीधी होय, तस्समिछामिदुक्कडं के० ते दुस्कृत पाप निष्फल थावो ॥ ६ ॥ पछी "दंसण समकितनी पाटी कहीजे ते कहे छेः—

दंसण समकित, परमठ्ठ संथवोवा, सुदिठ्ठ परमठ्ठ, सेवणा वावि, वावन कुदंसण वज्जणा, समत्त सद्दहणा, एहवा समकित ना समणो वासएणं, समत्तस्स पंच अइयारा. पयाला. जाणियव्वा, न समायरियव्वा. तंजहा ते आलोउं. संका, कंखा, विति गिछा, परपासंडपरसंसा. परपासंडसंथवो. एवं पांच अतिचार मध्ये जेह अतिचार लागो होय तो तस्स मिछामि दुक्कडं. ॥ ७ ॥ इति ॥

अर्थः—दंसण के० सद्दहणा. आस्ता समकित के० समकीत खरा धर्मनुं आचरण परमठ्ठ के० एज मोहोटो अर्थ संठवोवा के० परिचय करवो, तेनो नमा

के० मिथ्यात्वीनी प्रभावना देखी प्रशंसा कीनी होय. परपासंम संथवो कें० मिथ्यात्वना पक्षप क्षनो परिचय कीधो होय, एवं पांच अतिचा र मांहेथी जे अतिचार लाग्यो होय तो, तस्स के० ते संबंधी. मिछामि के० मुजने निष्फळ थावो, दुक्कमं के० दुष्कृत पाप ॥ ७ ॥ इति

पछी १२ वारे "व्रत अतिचार" कही जे ते कहे छेः—

(१) पहिलुं अणुव्रत थुलाउ, पाणाइवा याउ वेरमणं, तस्सजीव, बेइंडिय, तेइंडिय, चउ रिंडिय, पचेंडिय, जाणि पीछनी, विण अप राधी, आकुटी, संकलपी, सल्हेशी, हणवानि मित्ते हणवा पच्चखाण, जावजिवाए, डुविहं. ति विहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा पहिला थूल प्राणातिपात वि रमण व्रतना, पंच अइयारा, पइआला, जाणि

तीन जोगसुं; नकरेमि के० करूं नहीं; नकारवेमि के० बुजापासे करावुं नहीं, मणसा के० मने करी,वयसा के० वचने करी, कायसा के० कायाये करी, एहवा पहिला थूल के० एहवा पहिला मोटा, प्राणातिपात के० जीवनी हिंसा थकी; विरमणं के० निवर्तवाना, व्रतना के० व्रतना पंच अइयारा के० पांच अतिचार, पइयाला के० मोटा वे ते, जाणियव्वा के० जाणवा, न समायरियव्वा के० पण आदरवा नहीं, तंजहा ते आलोउं के० ते जिम वे तिम कहुं बुं, वंधे के० जीव ने गाढे वंधणे वांध्यो होय, वहे के० गाढां घाव घा ल्या होय, बविछेए के० शरीरना अवयव बेद्यां होय, अइन्नारे के० अति न्नार न्नरियो होय, नत्त पाण वु छेए के० अन्न पाणी न्नोगववां अंतराय दीनी होय, तस्स मिछामि डुक्कडं के० ते अतिचार रुप दुष्कृत पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ ७ ॥ इति ॥

(५) वीजो अणुव्रत थूलाउ, मुसावाया उ विहरमणं. कन्नालियं, गोवालयं, न्नोमालि यं, थापण मोसो, मोटकी कुम्मी साख, इत्या दिक मोटकूं जूठ वोलवा पच्चरकाण, जावज्जी

जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, सह स्सा ऋखाणे के० सहसात्कार कोई प्रत्ये कूडो आळ दीनोहोय, रहस्सा ऋखाणे के० कोईनो रहस्य छानी वात प्रगट कीनी होय, सदार मंतन्नए के० पोतानी स्त्रीना मर्म प्रकाश्या होय, मोसोवएसे के० कूडा सूखा उपदेश दीधा होय, कूडलेह करणे के० खोटा लेख लिख्या होय, करिया होय, तस्समिच्छामि दुक्क डं के० ते पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ ए ॥ इति ॥

(३) त्रीजुं अणुव्रत थूलाउ, अदिन्ना दाणाउ, वेरमणं, खात्तरखणी, गांठडी छोडी, तालुंपरकुंचिये करी, पडी वस्तु धणीयाती जाणी, इत्यादिक मोटकूं अदत्तादान लेवाना पच्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, न करेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, न समायरियव्वा, तं जहा ते आलोउं, तेन्नाहडे, तक्कर पउगे, विरु द्ध रज्जा इक्कम्मे, कुडतोले कूडमाणे, तपडि रु

मनाइ करेला गुन्हा करइ ते] कूडतोले के० खोटा तोळां कीना होय, कूडमाणे के० खोटा मापा कीना होय, तपडि रूवग ववहारे के० वस्तु मांहि भेळ स भेळ कीनी होय, सरसी दिखायने निरसी आपी हो य, तो तस्स मिछामि डुक्कडं के० ते पाप मुजने नि ष्फळ थावो ॥ १० ॥ इति ॥

(४) चोथुं अणुव्रत थूलाउ, मेहुणाउ वेरमणं, सदार संतोसिए, अवसेसं, मेहुण विहं पच्चखाण, (एपुरुषने) अने स्त्रीने सभर्तार, संतोसिए, अवसेसं मेहुणनो पच्चखाण, अने जे स्त्री पुरुपने मूलथकी कायाए करी मेहुणं सेववानो पच्चखाण होय. तहने देवता मनुष्य तिर्यंच संबंधि मेहुणनो पच्चखाण, जावजीवाए देवता संबंधी डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि एगविहं एगविहेणं नकरेमि, कायसा. एहवा चोथा थूल मेहुणं विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरिय

मि मणसा वयसा कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि के० माणस तथा पशु वगेरेनी साथे, एगविहं के० एकक रण एगविहेणं के० एकजोगे नकरेमि के० ए काम करूं नही, कायसा के० कायाए करी, एहवा चोथा थूल मेहुणं विरमणं व्रतना के० मोहोटा मैथुन त्याग करवाना व्रतना, पंचअइयारा के० पांच अतिचार, जा णियव्वा नसमायरियव्वा तंजहा ते आलोउं के० ते क हुंछुं, इत्तरिय के० नाहानी उमरनी, परिगहिय के० पोतानी परणेली स्त्री साथे, गमणे के० गमन कियो होय, अपरिगहियगमणे के० परणेली न होय, ते कु मारिका, अथवा वेश्यादिक, तेनी साथे मैथुन सेव्यो होय, अनंगक्रिडा के० परस्त्रीनी साथे कुच्मोरा टाळ काम चेष्टा, हास्य, कुतुहल, किना होय. परविवाह करणे के० पोताना छोरु टालीने पर लेवाने अर्थे पर ना विवाह, मात्रु मेलव्युं होय: कामभोगेसु के० का मभोगने विषे, तिव्वाभिलासा के० तीव्र प्रणामे अत्यं त अभिलाखा राखी होय, तस्स मिच्छामि दुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फल थाजो ॥ ११ ॥ इति ॥

(५) पांचमुं अणुव्रत सूत्रार्थ.

के० जेटली मर्यादा कीधीछे, हिरण के० रुपा सोव
ननो के० सोनानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे
मर्यादा कीधी छे, धण के० मोहरवंध नाणुं धाननुं
के० सालादिक धानकी यथा परिमाण के० जे प्रमा
णे मर्यादा कीधी छे, डुपद के० वे पगां मनुष्यांदिक
चउपदनो के० चोपगां ढोरादिकनी यथा परिमाण
के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, कुवइ धातनो के०
सर्व घरनी वस्तु ते घर वखरा दिकनी, यथापरिमा
ण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, ए यथापरिमा
ण कीधो छे के० ए प्रमाणे जेवी मर्यादा कीधी छे, त
उपरांत के० तिणउपरांत एटले इधको पोतानो करी
के० आपरो करी परिग्रह राखवाना पच्चरकाण के०
वंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी,
एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मणसा वयसा कायसा,
एहवा पांचमाथूल परिग्रह परिमाण, वेरमणं, व्रतना
पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा
ते आलोउं, खेत्तवछुप्पमाणाइक्कमे के० उघाडी ज
मीन तथा ढांकी जमीननुं प्रमाण, अतिक्रम्यो होय,
हिरणसोवनप्पमाणाइक्कमे के० रुपा तथा सोनानी
मर्यादा उल्लंघी होय, धणधानप्पमाणाइक्कमे

घवानुं व्रत, उर्ध्वदिशिनु के० उंची दिशानुं यथापरि
माण के० मर्यादा कीधी छे, अधोदिशिनुं के० निची
दिशानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी
छे, तिरिय दिशिनुं के० त्रीछि जमीन, एटले उत्तर,
दक्षिण, पूर्व अने पश्चिम दिशानी यथापरिमाण
के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे ए यथापरिमाण की
धो छे के० ए प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, ते उपरांत
के० ते शिवाय, सइच्छाइ के० पोतानी मरजीथी,
कायाइजइने के० पोतानी कायाये करीने, पंचआश्र
वसेववाना के० पांच आश्रव पाप जोगववाना, कर
वाना, पच्चखाण के० त्याग, जावजीवाए डुविहं ति
विहेणं नकरेमि नकारवेमि मणसा वयसा कायसा,
करंतंनाणुजाणाइ, के० करता रुमो न जाणु, वयसा, का
यसा, एवा छठादिशि वेरमणं व्रतना के० मान उप
रांते दिशाने तजी देवाना व्रतना पंच अइयारा, जा
णियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, उर्ध्वदिशि
प्पमाणाइक्कमे, के० उंची दिशानुं प्रमाण अतिक्रम्युं
होय, मर्यादा उल्लंघी होय. अधोदिशिप्पमाणाइक्कमे
के० नीची दिशानी मर्यादा उल्लंघी होय, तिरियदिशि
प्पमाणाइक्कमे के० त्रीछि दिशानी मर्यादा उल्लंघी

सएणं पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरिय
वा, तंजहा ते आलोउं, सचित्ताहारे, सचित्तप
मिबद्धाहारे, अप्पोलिउ सहि जखाणिया, डु
प्पोलिउ सहि जखाणिया, तुछोसहि जखाणिया,
कम्मउणं समणोवासएणं, पन्नरस्सकम्मादाणा
इ, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आ
लोउं, इंगालकम्मे, वणकम्मे, साडीकम्मे,
जाडीकम्मे, फोडीकम्मे, दंतवाणिज्ज, लखवा
णिज्ज, केसवाणिज्ज, रस्सवाणिज्ज, विसवाणि
ज्ज, जंतपिल्लणकम्मे, निल्लंठणकम्मे दवग्गि
दावणिया, सरदह तलाय परिसोसणया, अ
सइजण पोसणया, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥१४॥

अर्थः—सातमो व्रत उवजोग के० जे वस्तु ए
कजवार जोगवाय ते अन्नादिक तेनी विधी प्रमुख
परिजोगविहं के० उपजोग जे वस्तु वारंवार जोगव
वामां आवे ते, वस्त्र आजरणनी पञ्चखाणमाणे के०
वंधि मर्यादा करवी. उल्लणियाविहं के० डील लूं
वानो वस्त्र ते अंगोछानी विधी, दंतणविहं के०

के० सेजा पलंग आदि सुवानी वस्तुनी विधि, सचित्त विहं के० खावाआश्री सचितनो मान, दव्वविहं के० पूर्वे कह्या तेथी अनेरा द्रव्य रह्या तेहनो मान इत्यादिकनुं यथापरिमाण कीधो ठे के० ए तथा ए शिवाय वस्तुनि जे जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे एटले फलाणी वस्तु मारे आज आटली खावी, के पीवी तथा फलाणी वस्तु आज भोगववी के नही इत्यादि. ते उपरांत के० जे हद कीधी ठे ते उपरांत, उवभोग के० जे वस्तु एक वार भोगववामां आवे ते, परिभोग के० जे वस्तु वारंवार भोगववामां आवे ते, भोगनिमित्त के० भोगववानी मरजी करी, भोगववा पच्चखाण के० भोगववानी बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी,एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा सातमा उवभोग परिभोग डुविहे के० दोय प्रकारे, पन्नते के० परुपीया, तंजहा के० ते कहे ठे. भोयणाउय के० भोजननो एक भेद, कम्मउय के० व्यापार संबंधीनो वीजो भेद, भोयणा उसमणो वासएणं के० श्रावकने भोजनना पंचअइयारा के० पांच अतिचार जाणियव्वा नसमायरियव्वा ...हा ते आलोउं के० ते जिम ठे तिम कहे ठे स...

फोडावबां कुवा, वाव आदि करावी व्यापार करवो, ते, ए पांच कुकर्म, श्रावकने अत्यंत पणे वर्जवा, दंत वाणिज्ज के० दांतनो व्यापार करवो ते, लखवाणिज्ज के० लाखनो व्यापार करवो ते, रसवाणिज्ज के० मदिरादिक रसनो व्यापार करवो ते, केसवाणिज्ज के० चमरी गाय प्रमुखना केसनो व्यापार करवो ते, विसवाणिज्ज के० विष [जेर] नो व्यापार किधो होय ते, ए पांच कुवाणिज्य श्रावकने वर्जवा, जंतपिल्लण कम्मे के० घाणा प्रमुखनो व्यापार एटले तीलादिक पीलाववे वेच्या होय, ते निल्लंछणकम्मे के० बळदादिकने खसी करवानो व्यापार ते, दवग्गिदावणया के० दव देवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे ते, सर के० सरोवर, द्रह के० द्रह, तलाय के० तळाव, परिसोसणया के० पाणी सोष करवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे, ते असइजणपोसणया के० के कूकट, श्वान मंजारादिक हिंसक जीवने आपरी आजीविका करवाने वास्ते पोषे, ते असती जन पोष कहिये, तथा असती एटले कुसती, वेश्यादिकने पोषे तेनो कुशील प्रवर्त्तावानो पइसो आप लेवे ते, असतीजन पोष कहिये, ए पांच सामान्य कर्म निश्चे वर्जवा. तस्स मिच्छामि दु

फोमावववां कुवा, वाव आदि करावी व्यापार करवो, ते, ए पांच कुकर्म, श्रावकने अत्यंत पणे वर्जवा, दंत वाणिज्ज के० दांतनो व्यापार करवो ते, लखवाणिज्ज के० लाखनो व्यापार करवो ते, रसवाणिज्ज के० मदिरादिक रसनो व्यापार करवो ते, केसवाणिज्ज के० चमरी गाय प्रमुखना केसनो व्यापार करवो ते, विसवाणिज्ज के० विष [जेर] नो व्यापार किधो होय ते, ए पांच कुवाणिज्य श्रावकने वर्जवा, जंतपिल्लण कम्मे के० घाणा प्रमुखनो व्यापार एटले तीलादिक पीलायने वेच्या होय,ते निल्लंछणकम्मे के० बळदादिकने खस्ती करवानो व्यापार ते, दवग्गिदावणया के० दव देवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे ते, सर के० सरोवर,दह के० द्रह, कुंभ तलाय के० तळाव, परिसोसणया के० पाणी सोष करवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे,ते असइजण पोसणया के० के कूर्कट, स्वान मंजारादिक हिंसक जीवने आपरी अजीवका कमणाने वास्ते पोषे, ते असती जण पोष कहिये,तथा असती एटले कूसती, वेश्यादिकने पोषे तेनो कुशील अणाचारनो पइसो आप लेवे ते, अस्त्रीजण पोष कहिये, ए पांच सामान्य कर्म निश्चे वर्जवा, तस्स मिच्छामि

फोमावववां कुवा, वाव आदि करावी. व्यापार करवो, ते, ए पांच कुकर्म, श्रावकने अत्यंत पणे वर्जवा, दंत वाणिज्ज के० दांतनो व्यापार करवो ते, लखवाणिज्ज के० लाखनो व्यापार करवो ते, रसवाणिज्ज के० म दिरादिक रसनो व्यापार करवो ते, केसवाणिज्ज के० चमरी गाय प्रमुखना केसनो व्यापार करवो ते, वि सवाणिज्ज के० विष [जेर] नो व्यापार किधो होय ते, ए पांच कुवाणिज्य श्रावकने वर्जवा, जंतपिल्लण कम्मे के० घाणा प्रमुखनो व्यापार एटले तीलादिक पीलायने वेच्या होय,ते निल्लंछणकम्मे के० बळदादि कने खसी करवानो व्यापार ते, दवग्गिदावणया के० दव देवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे ते, सर के० सरोवर,दह के० द्रह, कुंभ तलाय के० तळाव, परिसो सणया के० पाणी सोष करवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे,ते असइजण पोसणया के० के कूर्कट, स्वांन मंजारादिक हिंसक जीवने आपरी अजीवका कमाने वास्ते पोषे, ते असती जण पोष कहिये, तथा असती एटले कूसती, वेश्यादिकने पोषे तेनो कुशील अणाचा रनो पइसो आप लेवे ते, असत्तीजण पोष कहिये, ए पांच सामान्य कर्म निश्चे वर्जवा, तस्स मिछामि

पमायाचरियं के० प्रमाद करवो, प्रमादे करी घी ते लादिकनां ठाम उघाडां राखवा, हिंसप्पयाणं के० हिंसा थाय एहवां शस्त्र आपवां, पावकम्मोवएसं के० पाप कर्मनो उपदेश करवो, अर्थ विना ते एहवा अनर्थादंड सेववा पञ्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं. नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा, आठमा, अनर्थादंड, विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा, ते आलोउं के० कहुं ठुं कंदप्पे के० काम वधे एहवी वात कीधी होय, कुक्कुइए के० जांडनी पेरे कुचेष्टा कीधी होय, मोहरिए के० जेम तेम बोल्यो होय, गाळ दीधी होय, संजुत्ताहिगरणे के० उखल, मुसलादिक अधिकरण एकठां करी मूक्या होय, ते उवजोग परिजोग अइरत्ते के० उपजोग परिजोगमां अति रक्त रहे, जोग विलासमां बहु मची रहे, तस्स मिछामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ ८ ॥ इति॥

(९) नवमो सामायिक व्रत, सावज जोगनो. विरमणं. जावनियम. पज्जुवासामि. डुविहं. तिविहेणं. नकरेमि. नकारवेमि, मण

पमायाचरियं के० प्रमाद करवो, प्रमादे करी घी ते लादिकनां ठाम उघाड़ा राखवा, हिंसप्पयाणं के० हिंसा थाय एहवां शस्त्र आपवां, पावकम्मोवएसं के० पाप कर्मनो उपदेश करवो, अर्थ विना ते एहवा अनर्थादंड सेववा पञ्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं. नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा, आठमा, अनर्थादंड, विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा, ते आलोउं के० कहे छे कंदप्पे के० काम वधे एहवी वात कीधी होय, कुक्कुइए के० जांडनी पेरे कुचेष्टा कीधी होय, मोहरिए के० जेम तेम बोल्यो होय, गाळ दीधी होय, संजुत्ताहिगरणे के० उखल, मुसलादिक अधिकरण एकठा करी मूक्या होय, ते उवनोग परिनोग अइरत्ते के० उपनोग परिनोगमां अति रक्त रहे, नोग विलासमां बहु मची रहे, तस्स मिच्छामि डुक्करं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ ८ ॥ इति ॥

(९) नवमो सामायिक व्रत. सावज जोगनो. विरमणं. जावनियम, पज्जुवासामि. डुविहं. तिविहेणं. नकरेमि. नकारवेमि,

यरियव्वा, तंजहा, ते आलोवं के० ते कहे छे, मणडु
प्पणिहाणे के० सामायक कीधी छे तेमां मन माठुं
वर्त्युं होय, वयडुप्पणिहाणे के० वचन माठुं वर्त्युं
होय, कायडुप्पणिहाणे के० काया माठी प्रवर्त्तावी
होय, समाइयस्ससइ के० सामायकने अकरणियाए
के० बराबर कीधुं के नही तेनी खबर न रही होय,
सामाइयस्स के० सामायकने अणवठियस्स अकरण
याए के० पुरुं थया विना पारी होय, तस्स मिछामि
डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो. ॥१६॥इति

(१०) दशमो देशावगाशिक व्रत, दिन
प्रति प्रज्ञातथकी प्रारंज्ञीने पुर्वादिक छदिशे
जेटली ज्ञूमका मोकली राखी छे, ते उपरांत,
सइछाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव, सेव
वा पच्चरकाण, जावअहोरत्तं, डुविहं, तिविहे
णं नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा,
कायसा, करंतंनाणु जाणेजा, वयसा, कायसा,
जेटली, ज्ञूमका मोकली राखी छे, ते मांहि
जे द्रव्यादिकनी मर्यादा कीधी छे, ते उप

चरियव्वा, तंजहा, ते आलोउं के० ते कहे छे, मणडु
प्पणिहाणे के० सामायक कीधी छे तेमां मन माठुं
वर्त्युं होय, वयडुप्पणिहाणे के० वचन माठुं वर्त्युं
होय, कायडुप्पणिहाणे के० काया माठी प्रवर्त्तावी
होय, समाइयस्ससइ के० सामायकने अकरणियाए
के० बराबर कीधुं के नही तेनी खबर न रही होय,
सामाइयस्स के० सामायकने अणवठियस्स अकरण
याए के० पुरुं थया विना पारी होय, तस्स मिच्छामि
डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो. ॥१६॥इति

(१०) दशमो देशावगाशिक व्रत, दिन
प्रति प्रभातथकी प्रारंभीने पुर्वादिक छदिशे
जेटली भूमका मोकली राखी छे, ते उपरांत,
सइच्छाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव, सेव
वा पच्चख्खाण, जावअहोरत्तं, डुविहं, तिविहे
णं नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा,
कायसा, करंतंनाणु जाणेजा, वयसा, कायसा,
जेटली, भूमका मोकली राखी छे, ते मांहि
जे द्रव्यादिकनी मर्यादा कीधी छे, ते

हिंसादिकथी पांचमुं परिग्रह ए पांच आश्रव, सेव वा पच्चरकाण के० करवानी वंधी, जाव अहोरत्तं के० दिवसने रात सुधी, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जा णेजा, वयसा, कायसा, जेटली जूमका मोकली राखी ठे, ते मांहि जे इव्यादिकनी मर्यादा कीधी ठे, के० मोकली राखेली धरतीमां पण जे वंधी कीधी होय, के आज एटला पदार्थ उपयोगमां लाववा ते उपरांत ते हद उपरांत उवभोग के० एकवार जोग वाय एवी वस्तु, परिजोग के० वारंवार जोगवाय एहवी वस्तु, जोगनिमित्ते के० जोगनी इच्छाए, जोग ववा पच्चरकाण के० जोगववानी वंधी, जावअहोरत्तं के० एक दिवस रात सुधी, एकविहेणं के० एक कर ण, तिविहेणं के० त्रण जोगे, नकरेमि के० हुं करुं नही, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा दशमा देशा वगाशिक व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरि यव्वा, तंजहा: ते आलोउं के० कहुं छुं आणवणप्पउ गे के० मंगाववानो उपयोग कीधो होय, वीजा पासे वस्तु मंगावी होय, पेसवण प्पउगे के० चाकरनो उपयोग, चाकर मोकलीने वस्तु मंगावी होय, तहा

ते आलोउं, अप्पडिलेहियं डुप्पडिलेहियं सिज्जा संथारए, अप्पमज्जियं डुप्पमज्जियं सिज्जा संथारए, अप्पडि लेहियं डुप्पडि लेहियं उच्चारपासवणभूमि, अप्पमज्जियं डुप्पमज्जियंउच्चार पासवणभूमि, पोसहस्स सम्मं अणाणुपालणाया, तस्स मिच्छामि डुक्कडं ॥१०॥इति॥

अर्थः—इग्यारमो पोषध व्रत के० पाप रहित थई, संवरे करी आत्माने पोषवो तेनुं व्रत, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवानी जात, साइमंनो के० मुखवास (सोपारी, लवंग प्रमुख खावानो) पच्चखाण के० निषेधवुं, अबंभनो पच्चखाण के० अब्रह्मचर्यनी बंधी, अमुक के० जे आभरण सुखे उतारिया न उत्तरे ते उपरांत, मणि के० हिरा प्रमुख, सुवणनो पच्चखाण के० सुवर्ण प्रमुखना आभरण राखवानी बंधी, मालावनंग के० गुलाब आदिक माळानी:विलेपणनो के० विलेपन करवानो,पच्चखाण के० बंधी, सत्थ के० शस्त्र, हथीयार मुसलादिक के० आउधनी लाकडी, सांबेला वगेरे, सावज्ज जोगनो

परठवानी जूमकाने, अप्पमझियं के० पुंज्युं न होय, डुप्पमझियं के० माठी रीते पुंज्युं होय, उच्चार पास वणजूमि के० वमीनीत लघूनीत परठवानी जूमका, पोसहस्स के० पोसो कीधो ठ तेमां सम्मं के० प्रमाद करे अणाणुपालणया के० पोसानी क्रीया आघी पाठी कीधी होय, तस्स मिछामि डुक्कमं के० ते कीधेला पापनुं फळ निष्फळ थाजो. ॥ जावता आवसही आवसही न कीधो होय, आवता निसही निसही न कीधो होय, थोमी जागा पुंजी होय, घणी जागा पठी होय, पठने तीन वार मोसरे मोसरे न कीधो होय. पगावतां घरतीरा धणीरी आग्या न मांगी होय, पोसामे निंदा विकता प्रमाद सेव्यो होय तस्स मिछामि डुक्कमं ॥ १० ॥ इति ॥

(१२) वारमो अतिथि, संविज्ञागव्रत.

समणे निग्गंथे. फासु एसणिज्जेणं. असणं, पाणं, खाइमं, साइमेणं, वछ, पमिग्गह, कंवलं, पायपुठणेणं. पाढियारु, पीढ, फलग, सेझा संथारएणं, उसह जेसजेणं, पमिलाजेमाणे. विहरामि, एहवी सद्दहणा, परूपणा. फरसनाइ

नकरेमि, नकारवेमि करंतं नाणु जाणइ. म
णसा, वयसा, कायसा, एम अढारे पापस्था
नक पच्चखीने, सव्वं असणं, पाणं. खाइमं.
साइमं, चउविहं, पिआहारं, पच्चखामि. जाव
जीवाए, एम च्यारे आहार पच्चखीने. जं पीयं.
इमं सरीरं, इट्ठं, कंतं, पीयं. मणुन्नं. मणामं.
धिज्जं. विसासियं. सम्मयं. अणुमयं. बहुमयं.
भंड करंड समाणो. रयण करंडग भूयं. माणं
सियं. माणंउन्हं. माणंखुहा. माणं पीपासा,
माणंवाला. माणंचोरा. माणं दंसा. माणं म
सगा. माणं वातियं पितियं. संभीमं सन्निवा
इयं. विविहा रोगा यंका. परिसहो उवसग्गा.

वायं के० सर्व प्रकारनुं जुठुं बोलवानी, सवं अदि न्नादाणं के० सर्व प्रकारनुं अण दीधुं लेवानी, सवं मेहुणं के० सर्वथा मैथुननी, सवं परिग्गहं के० सर्वथा दोलत राखवानी, सवं कोहं के० सर्व क्रोध आदि जावमिथ्या दंसण सल्लं के० जावत मिथ्या दरसण सल एम १८ पापस्थानक सवं अकरणीज्जं के० सर्व नही करवा जोग ते, पच्चखामि के० बंधी करीने, जावजीवाए के० जाव जीव सुधी, तिविहं के० तीन करणे करी, तिविहेणं के० तीन जोगे करी, नकरेमि के० हुं पाप करुं नही, नकारवेमि के० बीजा पासे करावुं नही, करंतंनाणु जाणाइ के० कोइ पाप करे ते रुडुं जाणुं नही, मणसा के० मने करी वयसा के० वचने करी कायसा के० काया करी एम अढारे पापस्थानक पच्चखीने के० पापना मुळ बंधी करीने, सवं के० सर्व असणं के० अन्न पाणं के० पाणी खाइमं के० मेवो साइमं के० मुखवास चउविहंपि आहारं पच्चखामि के० निरागारी करतां च्यार प्रकारनो आहार पच्चखीने सागारी करे तो जेहवो जोइए तेहवो आगार राखे, जावजीवाए के० जीवुं त्यांहु सुधी एम च्यारे आहार

पच्चखीने, जं के० जे पीयं के० प्रीय, इमं सरीरं के० अमारुं शरीर, इठं के० इष्टकारी, कंतं के० कांती वंत, पियं के० प्रीतकारी [इंद्रीयने हर्षनो करणहार] ते प्रीय, मणुन्नं के० मनने सोन्नायमान छे, मणामं के० मनने सदाइ अत्यंत वाल्हो लागे, धिज्जं के० धीरज देणार, विसासियं के० विश्वासनो उपजावणहार, समयं के० मानवा जोग, अणुमयं के० विशेषे मानवा जोग्य, वहुमयं के० घणो वारंवार मानवा जोग्य, नंरु करंरू समाणे के० गहिणाना [आन्नरणना] न्नावळा समान, रयण करंरुग न्नूयं के० रतनना करंन्नीया सरीखो, माणंसियं के० रखे मने टाढ वाय एटले सीत लागे, माणं उन्हं के० रखे मने ताप लागे, माणं खुहा के० मने न्नूख लागे, माणं पीवासा के० रखे मने तृषा लागे, माणं वाला के० रखे सर्पादिक करमे, माणं चोरा के० रखे चोरनो न्नय उपजे, माणं दंसा के० रखे मने न्नांस करमे, माणं मसगा के० रखे मछर करमे, माणं वाहियं के० रखे मने व्याधी उपजे, पित्तियं के० पीत लागे, संन्नीमं के० रखे श्लेष्म उपजे, सन्निवाइयं के० सनीपात त्रीदोष थाय, विवहारोगा

पच्चखीने, जं के० जे पीयं के० प्रीय, इमं सरीरं के० अमारुं शरीर, इठ्ठं के० इष्टकारी, कंतं के० कांती वंत, पियं के० प्रीतकारी [इंद्रीयने हर्षनो करणहार] ते प्रीय, मणुन्नं के० मनने सोन्नायमान छे, मणामं के० मनने सदाइ अत्यंत वाल्हो लागे, धिज्जं के० धीरज देणार, विस्सासियं के० विश्वासनो उपजावणहार, सम्मयं के० मानवा जोग, अणुमयं के० विशेषे मानवा जोग्य, वहुमयं के० घणो वारंवार मानवा जोग्य, भंरु करंरु समाणे के० गहिणाना [आन्नरणाना] भावला समान, रयण करंरुग न्नूयं के० रतनना करंरुीया सरीखो, माणंसियं के० रखे मने टाढ वाय एटले सीत लागे, माणं उन्हं के० रखे मने ताप लागे, माणं खुहा के० मने न्नूख लागे, माणं पीवासा के० रखे मने तृषा लागे, माणं वाला के० रखे सर्पादिक करमे, माणं चोरा के० रखे चोरनो न्नय उपजे, माणं दंसा के० रखे मने मांस करमे, माणं मसगा के० रखे मछर करमे, माणं वाहियं के० रखे मने व्याधी उपजे, पितियं के० पीत लागे, संन्नीमं के० रखे श्लेष्म उपजे, सन्निवाइयं के० सनीपात त्रीदोष थाय, ।११२।।

राजा थावुं; परलोगा संसप्पउगे के० परलोकने विषे सुखनी इछा करे के देवता थावुं, जीविया संसप्पउगे के० जीवतरनी इछा करे के झाजुं जीवुं तो ठीक; मरणा संसप्पउगे के० मरणनी इछा करे के दुःख पामुं हुं माटे झट मरी जावुं तो ठीक; कामजोगा संसप्पउगे के० इहलोक परलोकना काम जोगनी वंछना करे तस्स मिछामि दुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ २० ॥ इति ॥

एम समकित पूर्वक बार व्रत संलेषणा सहित एहने विषे जे कोइ [अतिक्रम] के० करेली वंधीमां दोषना चार प्रकार छे. तेमां अतिक्रम, एटले वंधी कीधेली वस्तु करवानुं मन करवुं, (व्यतिक्रम) के० ते वस्तु तरफ करवा चाल्यो ते दोष, (अतिचार) के० ते वस्तु हाथमांही लीये ते दोष, (अणाचार) के० ते वस्तु जोगवे ते व्रत जंग जाणवो, जाणतां अजाणतां मन वचन कायाइ करी सेव्यो होय, सेवराव्यो होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते अनंता सिद्ध केवलिनी साखे मिछामिदुक्कडं ॥ २१ ॥ इति ॥

एम कहीने पछी १८ पापस्थानक कहीजे; अढारे पापस्थानक ते कहे छेः—१ प्राणातिपात के०

हेण पमिक्कंतो, वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥२३॥

अर्थः—तस्स धम्मस्स केवलि पन्नत्तस्स के० ते केवलि भाषित एवा श्रावक धर्मने, अब्भुट्ठिओमि के० हुं सारी रीते पालन करवाने उठ्यो छुं, आराहणाए के० आराधनाने माटे, विरओमि के० हुं विरत्यो छुं; एटले निवर्त्यो छुं, विराहणाए के० ते धर्मनी विराधना थकी तिविहेण के० त्रिविधे करी, एटले मन, वचन, अने कायाये करी, पमिक्कंतो के० प्रतिक्रांत थको एटले अतिचार पाप थकी निवर्त्यो थको वंदामि के० हुं वांदुं छुं, जिणेचउव्वीसं के० चोवीश जिन प्रत्ये. ॥ २३ ॥ इति ॥

विधिः—पछी " इच्छामि खमासमणा " री पाटी दोय वार विधिपूर्वक कहीजे, पछी गरुरू आसण (धरती मस्तक, लगावीने) " पांच पदारी वंदणा " करीने, ते कहे छेः—

(१) पहिले पद जघन्य वीस तिर्थंकरजी, उत्कृष्टा एकसो सित्तर देवाधि देवजी ते मांहि वर्तमानकाले वीस वेहरमानजी महाविदेह खेत्रमाहि विचरे छे, एक हजार

सार, दोष परिहारीहे ॥ केतहे तिलोकरिख, मन वच कायकरी, तुरी ५ वारंवार वंदणा हमारीहे ॥ १ ॥ एसा अरिहंत जगवंत दीन दयाल महाराजको अविनय, असातना, दे वसि संवंधी कीधी होय तो हाथ जोमी मान मोमी, काय संकोमी, वारंवार खमावुंहुं, मथे ण वंदामि नमस्कार करुं हुं १००८ वार " तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं वंदामि नमं सामि सक्कारेमि सम्माणेमि कल्याणं मंगलं देवयं चइयं पज्जुवासामि " आप मंगलीक गे, उत्तम गे, हो स्वामिनाथ आपको इण जवे परजवे जवे जवे सदाकाल सरणो हो जो ॥ २४ ॥ इति प्रथम पद संपूर्ण ॥

(२) बीजे पद अनंत जेदे अनंता सि ६ वे, आठ कर्म खपावीने मोक्ष पहुंता छे, तीर्थ सिद्धा, अतीर्थ सिद्धा, तिर्थंकर सिद्धा,

काल, मुगतिमे रहियामाल, आतमाको ता
रीहे ॥ देखत सकल नाव, हुवाहे जगत राव.
सदाही खायक नाव, नय अविकारी हे ॥
अचल आटल रूप, आवे नवि नव कूप,
अनुप सरूप अप, एसी सिद्ध धारी हे ॥ के
तहे तिलोकरिख, वतावो ए वास मन्तु, सदा
ही उगत सूर वंदणा हमारी हे ॥ १ ॥ एसा
सिद्ध नगवंतजी माहाराज आपको अविन
य असातना कीधी होय तो देवसि संबंधी
हाथ जोमी मान मोमी काया संकोमी वारंवार
खमावुं हुं. मथेण वंदामि नमस्कार करुं हुं
१००० वारंवार " तिखुत्तो " " जावत नवे
नव सरणो होजो " ॥ १० ॥ इति बीजो
पद संपूर्ण ॥

(३) तीजे पद आचारजजी छत्तीस गुणे
करी बिराजमान. पांच महा व्रत पाले. पांच

संबंधी कीधी होय तो हाथ जोडी मानमोडी काया संकोडी वारंवार खमावुं हुं मथेण वंदामि नमस्कार करुं हुं १००८ वार " तिखुत्तो " जावत भवेभव सरणो होजो ॥ ५६ ॥

इति तीजो पद संपूर्ण ॥

(४) चोथे पद उपाध्यायजी पचीस गुणे करी सहित छे ते पचीस गुण कैसा छे ? इगियारा अंगना जाणणहार श्री आचारांगजी. सुयगडायंगजी. ठाणायंगजी. समवायंगजी. भगवतीजी. ज्ञाताधर्मकथाजी. उपासकदशांगजी. अंतगडदशाजी. अनुत्तरोववाइजी. प्रश्नव्याकरणजी. विपाक सूत्र ॥ ए इग्यार अंगनो अर्थ पाठ संपूर्ण जाणे. अने (१४ पूर्व) उत्पाद पूर्व. अग्रायणीपूर्व. वीर्य प्रवाद पूर्व. अस्तिनास्ति प्रवाद पूर्व. ज्ञान प्रवाद पूर्व. सत्य प्रवाद पूर्व. आत्म प्रवाद. कर्म प्रवाद. विद

पढत इग्यारा अंग, करमासु करे जंग, पाखं मीको मान जंग, करण हुसियारी हे॥ चवदा पूरव धार, जाणत आगमसार, जवीनके सुख कार, ज्रमता निवारी हे॥ पमावे जवीक जन, थीर कर देत मन, तप करी तावे तन, ममता निवारी हे॥ केत हे तिलोकरिख, ग्यान जा नु परतिख, एसे उपाध्याय ताकुं, वंदणा ह मारी हे ॥ १ ॥ एसा श्री उपाध्यायजी मह राज मिथ्यात्वरूप अंधकारना मेटणहार, सम कित रूप उद्योतना करणहार, धर्म की ति गता प्राणीने थीर करे, सारए, वारए, धारए, इत्यादिक अनेक गुण सहित गो, जे एहवा उपाध्यायजी महाराज आपको अविनय अ सातना देवसी संबंधी कीधी होय तो हात जोमी मान मोमी, काया संकोमी, वारंवार ख मावुं हुं, मयेण वंदामि नमस्कार करुं हुं, १७००

हार, सतरे भेदे संजमना पालणहार, तेत्तीस असातनाका टालणहार, बयालीस दोष टालीने अहार पाणीका लेवणहार, सेतालीस दोष टालीने भोगवणाहार, बावन अणाचारके टालणहार, तसीया आवे नही, नेथीया जीमे नही, सचित्तका त्यागी, अचित्तका भोगी, बावीस परीसाके जीतणहार, अनेक लब्धि का धरणहार, लोचको करणो अणवाने चालणो, इत्यादिक काय कलेसका करणहार, मोह ममता रहित ॥ सवैया ॥ आदरी संजम भार, करणी करे अपार, सुमति गुपति धार, विकथा निवारी हे ॥ जेणा करे छेइ काय, सावद्य न बोले वाय, बुझाइ कषाय लाय, किरिया भंमारी हे ॥ ग्यान भणे आठुं जाम, लेवे भगवंत नाम, धरमको करे काम, ममताके मारी हे ॥ केतहे तिलोकरि

सव्वं खमावइत्ता, खमामि सव्वस्स अहयंपि ॥ ३ ॥ इति ॥ ३९ ॥

अर्थः—पंचाचार संपन्न अथवा छत्रीस गुणे विराजमान, अर्थ दानना दातार, तेने आयरिय के० आचार्य कहीये. यथासमीप रह्या अने आव्या जे शिष्यादिक तेने सूत्रना जणावनार अथवा पच्चीस गुणे विराजमान, तेने उवज्झाए के० उपाध्याय कहीये, तथा ग्रहण शिक्षा अने आसेवना शिक्षाने योग्य होय, तेने सीसे के० शिष्य कहीये, तथा श्रधा अने परूपणादिक गुणे करीने जे आपणा सरिखा होय, एवा सरखा धर्मना पालनार, तेने साहम्मिए के० साधर्मिक कहीये, तथा जे एक आचार्यनो शिष्य संतान परिवार, तेने कुल के० कुलधर कहीये, तथा घणा आचार्यना शिष्य संतान परिवार, तेने गणे के० गण एटले समुदाय कहीये. अ के० अ ते वली वली कहेवाने अर्थे छे ए सर्वनी उपर मे के० महारे जीवे जे के० जे केइ के० कोइ पण कसाया के० क्रोधादिक कषाय कीधा होय, ए कारणे सव्वे के० सर्व, ते आचार्यादिक प्रत्ये तिविहेण के० त्रिविधे करी एटले मन

अढार द्वीप तथा पंदर खेत्र माहि, तथा बाहेर, श्रावक, श्राविका दान देवे, शील पाले, तपस्या करे, नावना नावे, सम्वर करे, सामायक करे, पोसा करे, पडिक्कमणा करे, तीन मनोर्थ चवदे नेम चिंतवे, एक व्रत धारी, जाव बारे व्रतधारी नगवंतकी आज्ञा मांहि विचरे, हमारा थकी मोटाने हात जोरू, पगे लाग, खमावुं, ठोटाने वारंवार खमावुं ठुं ॥ ३० ॥ इति नाषा ॥

विधिः—पठी "चोराशी लाख जीवा योनि" पठी "खामेमि सव्व जीवे सव्व जीवा" कही जे ते कहे ठेः—

सात लाख पृथ्वी काय, सात लाख अप्प काय, सात लाख तेउकाय, सात लाख वाउ काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पति काय चउदे लाख साधारण वनस्पति काय, वे लाख वेंद्रिय, वे लाख तेंद्रिय, वे लाख चौ

अढार द्वीप तथा पंदर खेत्र माहि, तथा बाहेर, श्रावक, श्राविका दान देवे, शील पाले, तपस्या करे, भावना भावे, सम्बर करे, सामायक करे, पोसा करे, पडिक्कमणा करे, तीन मनोर्थ चवदे नेम चिंतवे, एक व्रत धारी, जाव बारे व्रतधारी भगवंतकी आज्ञा मांहि विचरे, हमारा थकी मोटाने हात जोड, पगे लाग, खमावुं, छोटाने वारंवार खमावुं छुं ॥ ३० ॥ इति भाषा ॥

विधिः—पछी "चोराशी लाख जीवा योनि" पछी "खामेमि सव्व जीवे सव्व जीवा" कही जे ते कहे छेः—

सात लाख पृथ्वी काय, सात लाख अप्प काय, सात लाख तेउकाय, सात लाख वाउ काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पति काय चउदे लाख साधारण वनस्पति काय, बे लाख बेंद्रिय, बे लाख तेंद्रिय, बे लाख चौ

खमावुं हुं अने सव्वे जीवो के० ते सर्व जीवो पण मे के० म्हारा अपराध प्रत्ये, खमंतु के० खमो, माफ करो, ए क्षमनक्षमापनमां कारण कहे छे के सव्व भूएसु के० सर्व भूतोने विषे मे के० म्हारे मित्ती के० मैत्री भाव छे, केणइ के० कोई जीवनी साथे मझं के० म्हारे वेरं के० वैरभाव न के० नथी ॥१॥ एवं के० एम आलोइअ के० पाप आलोच्युं प्रकाश कीधुं निंदिय के० आत्म साखे निंद्यु, गरहिअ के० गर्ह्युं डुगंछिअं के० डुगंछयुं अत्यंत खोटुं जाणयुं, ते माटे सम्मं के० समक् प्रकारे ए सम्यक् पद सर्व पदोनी साथे पूर्वमां योजवु तिविहेण के० त्रिविधे करी एटले मन, वचन अने कायाये करीने पडिक्कं तो के० अतिचारादिक पापथकी प्रतिक्रांत थको, पाछो फरतो थको, एटले पापने पडिक्कमतो थको, एवो जे अहं के० हुं, ते चउव्वीसंजिणे के० चोवीश जिन प्रत्ये वंदामि के० हुं वांदुं छुं ॥ ३९ ॥

विधिः—पछी "आढारे पाप स्थानक" कहीजे इति सामायक, चोविसंछो, वंदणा, पडिक्कमणो, चार आवसग्ग पूरा पांचमा आवसग्गनी आज्ञा लीजे. पछी "देवसी प्रायश्चित" कहीजे ते कहे छे,—देवसी प्राय
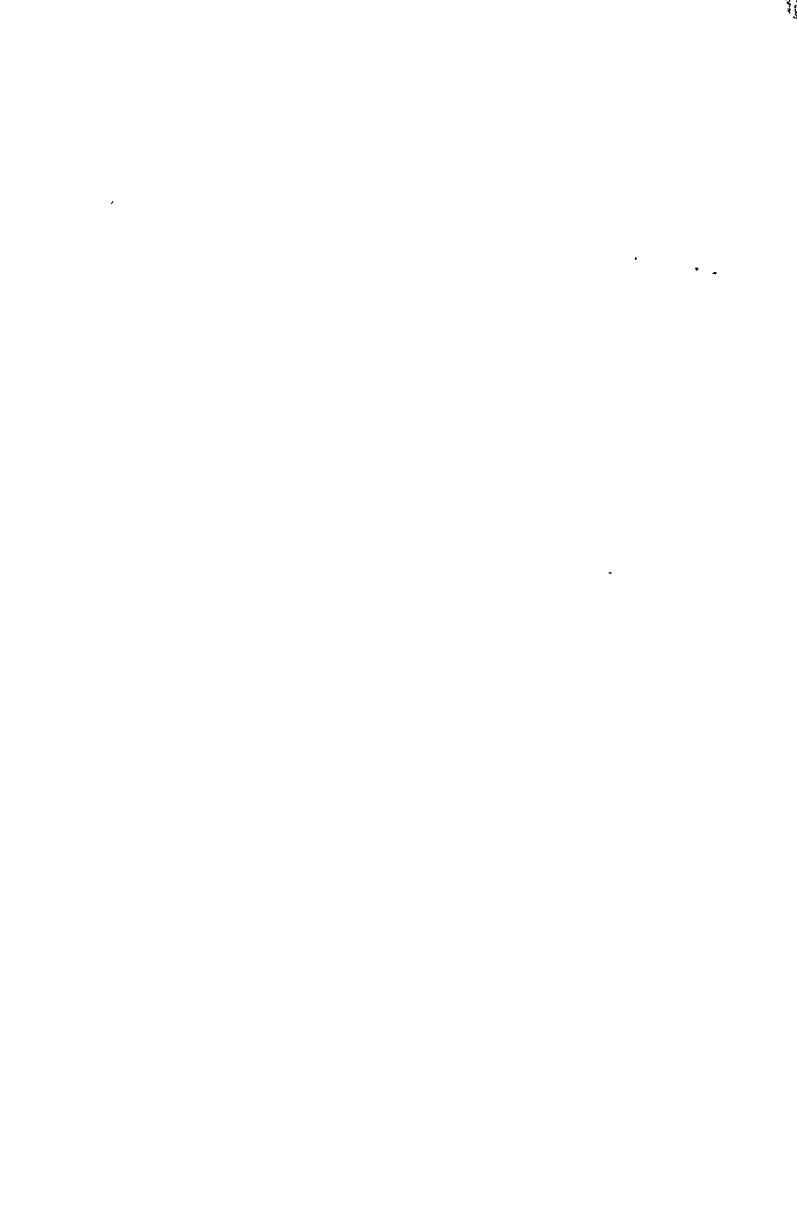
आवसग्ग पूरा थया ने छठा आवसग्गना कामी इम कही पछी गुरु मुनिराज, पासे तथा वडा पासे इ णारो जोग न हुवे तो आपने मेळे पच्चखाण धारणा प्रमाणे करीये ते कहे छेः—

गंठी, मंठी, नवकारसी, अद्ध पोरसी, पोरसी, आप आपनी धारणा प्रमाणे तिविहंपि, चउविहंपि, आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नछणा जोगेणं, सहस्सागारेणं, महत्तरा गारेणं, सव्व समाहि वत्तिआगारेणं वोसिरे ॥ १ ॥ इति ॥ २४ ॥

विधिः—सामायिक, चोविसंत्थो, वंदणा, पडिक्कमणो, काउसग्ग ने छठा पच्चखाण ए छ आवसग्ग मांहि जाणतां अजाणतां जे कांइ दोष लाग्यो होय अक्षर घटतो वत्तो आगो पाछो कह्यो होय तस्स मिच्छामिडक्कडं;मिथ्यात्वनुं पडिक्कमणो,अव्रतनुं पडिक्कमणो, कषायनुं पडिक्कणो, प्रमादनुं पडिक्कमणो, अशुभ जोगनुं पडि

॥ अथ अर्थ सहित दश पच्चरकाण प्रारंभः ॥

॥ तिहां प्रथम नमुक्कार सहिअंनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे नमुक्कार सहिअं पच्चरकामि, चउव्विहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नथणा भोगेणं सहसा गारेणं वो सिरामी ॥ १ ॥

अर्थः—उग्गएसूरे के० सूर्यना उदयथी मांडीने वे घडी पछी नमुक्कारसहिअं के० नवकार कहीने पारवुं तिहां सूधी पच्चरकामि के० पच्चरकाण छे, एटले नियम छे. चउविहं पिआहारं के० चारे प्रकारना जे आहार तेनुं पच्चरकाण करे, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवो विगेरे, साइमं के० मुखवास, अन्न त्थणाभोगेणं के० अजाणपणे भोगवाय तेनो सहस्सा गारेणं के० बळात्कारे कोइ मुखमां घाली दे तेनो आ गार राखीने वोसिरामी के० परित्याग करुंछुं.

॥ अथ वीजुं पोरिसि साढपोरिसिनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे पोरिसिं पच्चरकामि चउविहं पि [illegible] असणं पाणं खाइमं साइमं

हिवत्तिआगारेणं के० सर्व प्रकारे शरीरमां असमाधि ते अस्वस्थता रहे तेवारे सर्व इंद्रियनी समाधीने अर्थे अपूर्ण पच्चक्खाणे पण पथ्य औषधादिक लेवां पडे तो तेथी पच्चक्खाण भंग न थाय. अने समाधि थया पछी तेमज पाळलो विधि कहे.

॥ अथ त्रीजुं पुरिमड्ढनुं पच्चक्खाण ॥

उग्गए सूरे पुरिमड्ढ पच्चक्खामि, चउव्विहं पि आहारं, असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नत्थणा भोगेणं सहसा गारेणं पच्छन्न कालेणं दिसा मोहेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिआ गारेणं वोसिरामि ॥३॥

अर्थः—उग्गए सूरे के० सूर्यना उदयथी मांडीने नवकार सहित पहेला बे प्रहर सुधी अशनादिक चार आहारनुं पच्चक्खाण छे एना अन्नत्थणाभोगेणं इत्यादि आगारोना अर्थ सर्व प्रथम उपर आवी गया छे ते जाणवा. अने महत्तरागारेणंनो अर्थ नथी आव्यो तो तेनो अर्थ महत्तर के० कोइ मोहोटा कार्ये पुरुषे पच्चक्खाणमां जेटलो कर्मनिर्जरानो लाभ थाय छे, ते

के० लेपालेप घृत तैं प्रमुख जे विगयनो नियम साधुने होय तेवी घृतादिक विगइथी ग्रहस्थनो हाथ खरडा यलो होय, पछी तेने लूंछी नाख्यो होय ने वहोरावे अथवा पीरसे तो पच्चख्काण न्नंग न थाय. गिहत्थ सं सठेणं के० ग्रहस्थनुं जे वाटकी प्रमुख न्नाजन ते वि गइ प्रमुखे खरड्युं होय, तेवा न्नाजनथी ग्रहस्थ अन्न आपे, ते अन्न जमे तो पच्चख्काण न्नांगे नही. उख्कित्त विवेगेणं के० गाढी विगइ जे गोळ प्रमुख छे तेना कटका रोटली उपर नांखी करी पछी उपाडी परहा कस्या होय, तेवी रोटली प्रमुख लेतां पण पच्चख्काण न्नंग न थाय. पडुच्चमख्किएणं के० रोटला प्रमुख ते सुंवाला राखवाने अर्थे मोण दीधुं होय ते रोटली प्रमुख लेतां प च्चख्काण न्नंग न थाय बाकीना अर्थ उपरथी जाणवा

॥ अथ चोथुं निविगइनुं एकासण सहित पच्चख्काण ॥

उग्गए सूरे निविगइ एकासणं पच्चख्कामि तिविहं पि आहारं असणं खाइमं साइमं अ न्नयणा न्नोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवणं गिहत्थ संसठेणं उख्कित्त विवेगेणं पडुच्च म

भोजन करवुं. तेने एकासणुं कहीए अथवा ज्यां ए
कज आसन छे, ते एकासण कहेवाय छे. अने बे
वार भोजन करवुं तेने बिआसणुं कहीये, तेनुं पच्च
क्खामि के० पच्चक्खाण करुंछुं. एकासणुं अथवा बिआ
सणुं कर्या पछी जो स्वादिम अने पाणीए बे आहार
लेवा होय तो डुविहं पि आहारं कहे एटले अशन
अने खादिम ए बे आहारनुं पच्चक्खाण करे अने जो
एकासणुं करी रह्या पछी एकज पाणी मोकलुं राखे
तो तिविहंपि आहारं एटले अशन, खादिम अने स्वा
दिम, ए त्रणे आहारनुं पच्चक्खाण करे, अने जम्या
पछी एक पाणी मोकलुं राखे, ते वारे असणं खाइमं
साइमंनो पाठ कहीये. सागारि आगारेणं के० साधु
जमवा बेठा पछी त्यां कोइ सागारिक जे ग्रहस्थ ते
आव्यो, पछी ते चाल्यो जतो होय तो क्षण एक स
बुर करे, बेशी रहे, अने जो तेने त्यां स्थिर रहे तो
जाणे, अने ग्रहस्थनी नजर पडे, तो साधु त्यांथी उ
ठीने बीजे स्थाने जइ आहार लीये केमके ग्रहस्थनी
देखतां जमे तो प्रवचनो घातादिक माहादोप सिद्धांत
मां कह्या छे, ते लागे. ए साधु आश्री कह्युं, अने ग्रह
स्थ आश्रीतो ग्रहस्थ एकासणुं करवा बेठा पछी जेनी

अर्थः—एकलठाणानुं पच्चख्खाण पण एकासणा प्रमाणेज छे, परंतु एमां हाथ पगादिकनो संकोच विकोच थाय माटे सात आगार छे. तेथी एक आउट्टणपसारेणं ए आगार न कहेवुं. बाकी अर्थ उपर आवी गया छे.

॥ अथ सातमुं आंबिलनुं पच्चख्खाण ॥

उग्गए सूरे आयंबिल पच्चख्खामि तिविहंपि आहारं असणं खाइमं, साइमं, अन्नथ णा भोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिहत्थ संसट्ठेणं उख्खित्त विवेगेणं पारिठावणिआ गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहि वत्तिआ गारेणं पाणस्स लेवेण वा अलेवेण वा अच्छेण वा बहुलेवेण वा ससित्थेण वा असित्थेण वा वोसिरामि ॥ ७ ॥

अर्थः—आयंबिल पच्चख्खामि के० जे विगय तथा शाकादिकने लेपालेप लागवाथी भंग न थाय. गिहत्थसंसट्ठेणं के० गृहस्थे पोताने अर्थे हाथ तथा चाटु आदिकने विगये करी खरड्या होय, तथा हाथे अथवा

या गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्ति यागारेणं वोसिरामि ॥ ८ ॥

अर्थः—सूर्यना उदयथी मांडीने अभत्तठं केo आत पाणी खावा नही. बाकीना अर्थ उपर आवी गया छे. तथापि पारिठावणियागारेणंना अर्थमां विशेष एटलुं छे के, पाणी अने आहार ए बे वानां कोइ परठवतो होय तो गुरुनी आज्ञाये आहार कीधो कल्पे, पण एकलो आहारज कोइ परठवतो होय तो ते आहार कीधो कल्पे नही, केमके चउव्विहारमां पाणीनो नियम छे, अने पाणी विना मुख शुद्ध न थाय. माटे पाणी अने आहार, ए बे वानां परठवतो होय तो चउव्विहार उपवासमां लीधा कल्पे. अने तिविहार उपवासमां तो पाणी मोकलुं छे, माटे एकलो आहार कोइ परठवतो होय तो पण गुरुनी आज्ञाये लीधो कल्पे.

॥ अथ नवमुं तिविहार उपवासनुं पच्चक्खाण ॥

उग्गए सूरे अभत्तठं पच्चक्खामि तिविहंपि आहारं असणं खाइमं साइमं अन्नत्थणा भो गेणं सहसा गारेणं पारिठावणियागारेणं

महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं पाणहार पोरसि पच्चक्खामि ॥ अन्नथणा भो गेणं सहसा गारेणं पछन्न कालेणं दिसा मो हेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सव्व समा हि वत्तिया गारेणं पाणस्स लेवेण वा, अले वेण वा, अछेण वा, बहु लेवेण वा, ससित्थे णवा, असित्थेण वा वोसिरामि. ॥ ए ॥

अर्थः—सूरे उग्गए के० सूर्यना उदयथी आरंभीने अभत्तठ्ठं के० उपवासनुं पच्चक्खामि के० पच्चक्खाण करुंछुं. त्रिविहारमां एक पाणीनो आहार मोकलो राखीने बाकीना त्रणे आहारनो नियम करुंछुं. ए पच्चक्खाणमां पोरिसी साढपोरिसी अथवा पुरिमार्द्ध पछी पाणीनो आहार मोकलो छे. तेनां आगार पाणस्स के० पाणी पीवतां छ आगार. लेवेणवा के० लेपजल ते खजूरनुं तथा आठण, बीजुं अलेवेणवा के० अलेप जल ते धोयण प्रमुख, त्रीजुं अछेणवा के० निर्मल उष्ण पाणी, चोथुं बहुलेवेणवा के० डोलुं तांडुलनुं धोयण प्रमुख, पांचमुं ससित्थेणवा के० सीथ सहित

॥ हु० ॥ हो० ॥६॥ सुख शाता वर्त्ते घणी, हो० जे ध्यावे नरनार ॥ परभव जातां इण जीवने, हो० एह तणो आधार ॥ हु० हो० ॥ ७ ॥ मन चिंतित मनोरथ फळे, हो० वर्त्ते कोम कल्याण ॥ शुद्ध मने ध्यावतां, हो० निश्चे पद निरवाण ॥ हु० ॥ हो० ॥८॥ इण सरिखो शरणो नहि, हो० इण सरिखो नहि नाम ॥ इण सरिखो मित्र नहीं, हो० गाम नगरपुर ठाम ॥ हु० ॥ हो० ॥ ए ॥ दान शियल तप भावना, हो० जगमें तत्त्व सार ॥ करो आराधो भावशुं हो० पामो मोक्ष डुवार ॥हु०॥हो०॥१०॥ जोम कीधी छे जुगति शुं,हो० पाली शेखाकाळ॥रुषि चोथमलजी इम भणे, हो० सुणजो बाळ गोपाळ ॥ हु० ॥ हो० ॥११॥इति॥

॥ अथ श्रावक निचे लखेला त्रण मनोरथने चिंतवतो थको महा मोटी निर्जरा करे. संसारनो अंत करे. ते लखिये छेए.

॥ १ ॥ तिहां पहेलो मनोरथ कहीए छीए. श्रम णोपासक श्रावक एम चिंतवे जे केवारे हुं, बाह्य त

करनारो, महोटी चिंता शोक, गारव अने खेदनो क
रनारो, महा संसाररुप अगाध वह्निनो सिंचवावालो,
महा कुरु कपटनो आगार, महा वंध परम क्लेशनो
आगार, महोटा खेदनो करावनारो, महा मंदबुद्धिनो
आदर्यो; उत्तम पुरुष साधु निग्रंथाये जेने निंद्यो छे
अने सर्व लोकमां सर्व जीवोने एना सरिखो वीजो
कोइ विषम नथी, मोहरुप पाशनो प्रतिवंधक, इह
लोक तथा परलोकना सुखनो नाश करनार, महा
पापी, पांच आश्रवनो आगार, महा अनंत दारुण
कर्कश कठोर अवतां एवां दुःख अने जयनो देवावा
लो; महोटा सावद्य व्यापार कुवाणिज्य कुकर्मादाननो
करावनारो; महा अध्रुव, अनित्य, अशाश्वतो; असार,
अत्राण, अशरण, एवो जे आरंभ अने परिग्रह तेने
हुं केवारे छांमीश! जे दिवस छांमीश, ते दिवस म
हारो धन्य छे! एवी रीते प्रथम मनोरथ श्रावक
करे ॥ १ ॥

२ हवे दुजा मनोरथमां श्रमणोपासक श्रावक
एम चिंतवे जे केवारे हुं मुंम थइने दश प्रकारे यतिध
र्म धारी, नववामे विशुद्ध ब्रह्मचारी, सर्व सावद्य परि
हारी, अणगारना सत्तावीश गुणधारी, पांच समि[

माणंवाला, माणंचोरा, माणंदसमसगा, माणंवाइयं, पित्तियं, सबं सनिवाइयं, विविहा रोगायंका, परिसहो वसग्गा, फासा फुसंति, एहवुं महारुं शरीर छे तेने छेल्ले श्वासोश्वासे वोसिरावीने, त्रण आराधना आरा धतो थको चार मंगलिकरुप चार शरण मुखे उचर तो थको, सर्व संसारने पूंठ देतो थको, एक अरिहंत बीजा सिद्ध, त्रीजा साधु अने चोथो केवलि प्ररूपित दयाधर्म, तेना ध्यानने ध्यावतो थको, शरीरनी मम ता रहित थयो थको, पादोगमन संथारा सहित, पं डित मरणना पांच अतिचार टाळतो थको, मरणने अणवांछतो थको एहवुं पंडित मरण अंतकाले मुजने होजो. ए रीते त्रीजो मनोरथ श्रावक करे ॥ ३ ॥

ए त्रण मनोरथने श्रमणोपासक श्रावक, मन, व चन अने कायाए करी शुद्धपणे ध्यावतो थको पडि जागरण माणे करतो थको, सर्व कर्मनी निर्जरा क रीने संसारनो अंत करे. मोक्षरूप शाश्वत स्थानक प्रत्ये पामे.

॥ इति त्रण मनोरथ संपूर्णम् ॥

॥ उपदेशक पद. ॥

भक्ति एहवीरे भाइ एहवी, जेम तरस्याने पाणी जेहवी–ए टेक. एक जुवति जल भरवा जाए, सामि वातो तेहवी थाय; माथे बेडुने लिए हाथ तालि, चालि मारग घुंघट वालि; घर बार पोतानुं समरवुं, एहवुं गुरु चरणे चित्त धरवुं. भक्ति. १

एक माछलि जलमां रहे छे, निशदिन रंगमे रहे छे; कोइ पापी ए पाणी बाहिर काढी, तरफडीने अंग पछाडी; जीव जाय तो जलने समरवुं–एहवुं. भक्ति.२

एक भमरो कमळमे रहे छे, निसदिन सुगंध लहे छे; सांज पडि ने कमळ बीडाणुं, थयो व्याकुल कांइए न जवाणुं; एने कमळनी प्रीते मरवुं–एहवुं. भक्ति.३

एक गुणका ते गायन करे छे, सोल सणगार अंग धरे छे; लेइ दरपणने मुख नीहाले, नख शिख शरिर संभाळे; एहने पारकुं मनज हरवुं–एहवुं. भक्ति. ४

एक मुंढमति नर जेह, तेने परनारिसुं नेह. हैडे अधम अधम पग भरतो, परनारिनी केडे फरतो; ए हने कुलिना सुखेज ठरवुं–एहवुं. भक्ति. ५

एक चोर ते चोरि करे छे, पर मंदिर फेरा फरे छे; मलि माझम रात अंधारि, फरतो नथी धिरज धारि; ए

हने पारकुं धन पोतानुं करवुं–एहवुं. भक्ति. ६

एक राजमां आनंद माने, एहना मंदिर जोइ वखाने; राजपाट अने हथीयार, हाथी घोमा ने रथ अपार; एहने राज जोइने ठरवुं–एहवुं. भक्ति. ७

एक नादनो मोह्यो मृग आवे, एहने यंत्रनो शब्द सोहावे; बेठो आसन वालि मोले, महा मग्न थइने बोले; एहने नादनी वातेज मरवुं–एहवुं. भक्ति. ८

बपैइयाने वरसाद वहालो, एहवो मोक्षनो मारग भालो; काया माया कारमी जाणो, रुमो ज्ञान हृदयमां आणो; कहे कल्याण एणीपरे तरवुं–एहवुं. भक्ति. ९

॥ उपदेसी पद बीजुं ॥

भैया कैसे गमाते उत्तम जनम ४ भैया कैसे ६ गमाते उत्तम जन्म ॥ ए टेक ॥ पीर भवानी पथर पुजे, करते हिंसा अजाण ॥ संत ज्ञानी धर्मि देखी, करते मान गुमान ॥ भैया. १ ॥ कंदमुल अन्नकको खानो, पीनो अणगल पानी ॥ खोटा धंधा गुणिकि निंद्या, परनारि चित ठानी ॥ भैया. २ ॥ नाटक जुवावे कुसंगे, भमके रात गमाते ॥ दया सामाइक मुनी दर्शन, गुण करतां दील शरमाते ॥ भैया. ३ ॥

गाली गावे खावे, खेले फाग गधे अस्वार ॥ मात तात गुरु जात लजावे, लाजे नही गमार ॥ नैया. ४ ॥ धन जोवन मदमे छक्के, साधु सीख नही माने ॥ फीर रूवे ओर शिर फुटे, पहेलां समजाउ थाने. ॥ नैया. ५ ॥

॥ अथ श्री महावीर स्वामीनुं चोढालीयुं ॥

॥ ढाल १ ली. ॥

सिद्धारथ कूळे तुं उपन्यो, त्रिशलादे थारी मात जी ॥ वरशी दान देइ करी, संयम लीधो जगनाथ जी ॥ थें मन मोह्युं महावीर जी ॥ १ ॥ कंचन वरणी छे काय जी ॥ नयण न धापे जी निरखतां, दिठडे आवे छे दायजी ॥ थें मन० ॥ २ ॥ आप एकिला संयम आदर्यो, उपन्यो चोथो रे ज्ञान जी ॥ उत्कृष्ट तप थें आदर्यो, धरता निर्मळ ध्यान जी ॥ थें मन० ॥ ३ ॥ उग्र विहार थें आदर्यो, केइ वास रह्या वनवास जी ॥ केइ वाला वस्तिये रह्या, न रह्या एक ठामे चोमास जी ॥ थें मन० ॥४॥ प्रभु पहेलो चोमासो थें किधो, अठी गाम मोझार जी ॥ दूजो वाणीज गाम

ताहस धीर जी ॥ त्रीश वरस घरमां रह्या, मोक्ष दायक महावीर जी ॥ धं मन० ॥ १३ ॥ पावापुरिमां पधारिया, नर नारी हूआ उल्लास जी ॥ ऋषि राय चंदजी इम वीनवे, हुं आयो प्रभुजीने पास जी ॥ धं मन० ॥ १४ ॥ संवत अढार गुणचालीशमे, नागोर शहेर चोमास जी ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादथी, एह करी अरदास जी ॥ धं मन० ॥ १५ ॥ इति. ॥

॥ ढाल २ जी. ॥

शासन नायक वीर जिणंद, तीरथनाथ जाणे पूनम चंद ॥ चरणे लागे ज्यारे चोशठ इंद, सेवा करे ज्यारी सुर नर वृंद ॥ धं अवके चोमासो स्वामिजी अठेकरो जी, धे पावापुरिसे पग आघा मति धरो जी, अठे करो, अठे करो, अठे करो, जी, धं न रम चोमासो स्वामिजी अठे करो जी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हस्तिपाळ राजा विनवे कर जोड, पूरो प्रभुजी म्हारा मनना हो कोड ॥ दीन दयाल ऊभो जोडी हाथ, करुणा सागर वांछो कृपाजी नाथ ॥ धं अवके० ॥ २ ॥ [illegible] राणी [illegible] [illegible] [illegible] जोग मळयो [illegible] संजोग ॥ [illegible]

महु मळियां जी कान; थें मणा करी मुज साभु जु
ने जिनराज ॥ थें अवको० ॥ ३ ॥ श्रावक श्राविका
कड नर नार, मळी मळी विनती करे वारंवार ॥
पावापुरिमां पधार्या वीतराग, प्रगटी पुण्याइ म्हारां
म्होटां जा भाग्य ॥ थें अवको० ॥ ४ ॥ वळि हस्ति
पाळ राजा विनवे भूपाळ, प्रभु जी थें गे दीन द
याळ ॥ मूरती एक म्हारे म्होटी गे ढाळ, हवे लागी
गयां गे वरषा जी काळ ॥ थें अवको० ॥ ५ ॥ मानी
विनती प्रभु रह्या चोमास, पावा पुरिमां हुवे हरष
उल्लास ॥ गोतम गणधर गुरांजीने पास, निशि दिन
ज्ञाननो करेजी अभ्यास ॥ थें अवको० ॥ ६ ॥ साधु
अनेक रह्या करजोम, सेवा करे सदा होमाजी होम ॥
चौद हजार चेला रत्नारी माळ, दीक्षा लीधी गेमी
माया जंजाळ ॥ थें अवको० ॥ ७ ॥ वमि चेली चंद
नवाळा जी जाण, हुइ कुमारि महा सति चतुर सु
जाण ॥ मोतीनी माळा गत्रीश हजार ॥ सघळो में
वमी साधवी ए शिरदार ॥ थें अवको० ॥ ८ ॥ चारुइ
संघ सेवा नित्य करे, प्रभुजीने देखी देखी अंखीयां
गरे ॥ नव मल्लिने नव लछी जी राय, ज्यारां दर्शन
करी चित्तमें चाय ॥ थें अवको० ॥ ए ॥ संघ सघळा

रे हुइ मन रंग रळी, पुण्य योगे प्रभुजीनी सेवा मळी ॥ ऋषि रायचंदजी विनवे जोडी हाथ, थे करुणासागर वांजो कृपाजीनाथ ॥ थें अवको० ॥ १० ॥ शहेर नागोरमें कियोजी चोमास, प्रभुजी देज्यो मुने मुगतिनो वास ॥ हुं सेवक तुमे साहिब स्वाम, म्हारे अवर देवाशुं नहि कोइ काम ॥ थें अवको० ॥ ११ ॥ इति.

॥ ढाल ३ जी. ॥

शासन नायक श्री महावीर, तीरथनाथ त्रिभुवन धणी ॥ पावापुरिमें कियो चरम चोमास, हुइ मोकदाय करी महिमा घणी ॥ गौतमने भेज दियो महावीर, देवशर्माने प्रतिबोधवा ॥ १ ॥ उतराध्ययनना अध्ययन छत्रिश, कारतक वदि अमावास्ये कह्यां ॥ एकशोने वळि दश अध्ययन, सूत्र विपाक तणां कह्यां ॥ गौतमने० ॥ २ ॥ पोसा किधा श्री वीरजीनीं पास, देश अढारना राजीया ॥ नव मल्लिने नव लछीजी नाथ, वीरना भगता वाजीया ॥ गौतमने० ॥ ३ ॥ मनुष्यना शिरदार, सर्वे [illegible] ॥ [illegible] दीप, पछी [illegible] ॥ गौतमने० ॥ ४ ॥ जिन वरने [illegible]

आराना बाकी रह्या ॥ दिन होय तणा संथार, *मौन रही मुगते गया ॥ गौतमने० ॥ ५ ॥ इंद्र आव्या जी चित्त उदास, देव देवीना साथमे ॥ जाणे जग मग लग रही ज्योत, अमावस्यानी रात मे ॥ गौतमने० ॥ ६ ॥ मुगति पहोत्या एका एक, सातसे हुवा त्यांरे केवळी ॥ चौदसे साधवियां हुइ सिद्ध, हुं सहुने वांदु मनरळी ॥ गौतमने० ॥ ७ ॥ रह्या त्रीश वरस घर मांय, वर्ष बयाळि संयम पाळियो ॥ प्रभु जग तारण जगदीश, दया मार्ग अजुवालीयो ॥ गौतमने० ॥ ८ ॥ होजी देव देवीने वळि इंद्र, निर्वाण तणो महोछव कीयो ॥ अरिहंतनो पड्यो वीजोग, सुर नरनो भरियो हीयो ॥ गौतमने० ॥ ९ ॥ साधु साववी करता शोक, श्रावक श्राविका पण घणो ॥ भरत क्षेत्रमां पड्यो वीजोग, आज पछी अरहंत तणो ॥ गौतमने० ॥ १० ॥ पछी बेठा सुधर्म स्वामी पाट, चारुइ संघ चरण सेवता ॥ ज्यारी पाळता अखंडित आण, सेवा करे देवी ने देवता ॥ गौतमने० ॥ ११ ॥ मुगते पहोत्या श्री महावीर, प्रभु सुख पाम्या छे शाश्वतां ॥ ऋषि रायचंदजी कहे एम, म्हारे अरिहंत वचननी आसता ॥

* मौन रही(२) मौन नही.

॥ कलश. ॥ श्री शासन नायक, सुगति दायक, दया मारग अजुआलियो ॥ श्री गौतमस्वामी, सुग ति गामी, कियो चित्त वल्लभ चोढालियो ॥ १३ ॥ संवत अढारे गुणचालीशे, नागोर चोमासो निर्मल मने ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादे, संपूर्ण कियो दीवाली दिने ॥ १४ ॥ इति समाप्तम् ॥

अथ श्री गौतम स्वामीनो छंद.

वीरजिणेशर केरो शिष्य, गौतम नाम जपो निशदिश ॥ जो कीजे गौतमनुं ध्यान, तो घर विलशे नवे निधान ॥ १ ॥ गौतम नामे गिरिवर चढे, मनवं छित हेला संपजे ॥ गौतम नामे नावे रोग, गौतम नामे सर्व संजोग ॥ २ ॥ जे वैरी विरुआ वंकडा, तस नामे नावे ढुकडा ॥ भूत प्रेत नवि मंडे प्राण, ते गौतमना करुं वखाण ॥ ३ ॥ गौतम नामे निर्मल काय, गौतम नामे वाधे आय ॥ गौतम जिन सासन शण गार, गौतम नामे जय जयकार ॥ ४ ॥ शालि दाळ सुरहा घृत गोळ, मनवंछित कापड तंबोल ॥ घर सुघरणी निर्मल चित्त, गौतम नामे पुत्र विनीत ॥ ५ ॥ गौतम उग्यो अविचल भाण, गौतम नाम जपो जग जाण ॥ म्होटां मंदिर मेरु समान, गौतम नामे .

शुद्धिपत्र.

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
२	१६	नमंसामि	नमस्सामि
२	१७	मथेणं	मत्थएण
४	४	गणाउ	गणाउ
४	५	जीवियाउ	जीवियाउ
७	४	करेमि	*
१३	१७	भत	भंते
१३	१७	सावज्जं	सावज्ज
१५	१२	धम्मदेसियाणं	धम्मदेसयाणं
१५	१४	पडग	पडगाणं
१६	१६	बोहियाणं	बोहयाणं
१६	२	मप्पुणराविति	मप्पुणरावित्तिं
१९	४	जाणवा	जाणियव्वा
१९	१	सामायक	सामायिक
१९	४	नसमायरेवा	न समायरियवा
१९	७	सामाइयवसड	सामाइयवस सइ

* करेमि शब्द कोइ स्थळे कहेवाय छे ने कोइ स्थळे नथी कहेवातो. ☞ जे भुल एक वखत सुधारेली भुल बीजी वखत आवे तो सुधारी लेवी.

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३०	१	पमाणाइकम्मे	प्पमाणाइकम्मे
३०	६	उद्दिशि	उद्दिसि
३०	७	सयंतरधाए	सइअंतरधाए
३०	ए	ओयणा असमणो वासअणे	ओयणा उयसम णो वासएण
३०	१४	कसदाणाइ	कमादाणाइ
३१	८	सज्जुता हिगरणं	संजुता हिगरणे
३१	१२	सामाइयस्स	सामाइयस्सइ
३१	१३	अकरणियाए	अकरणयाए
३२	१	वाइ, इ,	वाए. वाए
३२	४	अप्पमिलेहियं	अप्पमिलेहिय
३२	४	डुप्पमिलेहियं	डुप्पमिलेहिय
३२	५	सज्जा	सिज्जा
३२	६	अप्पमजियं, डुप्प मज्जिय.	अप्पमज्जिय. डुप्प मज्जिय.
३२	११	निक्खिवसिपा	निक्खिवणया
३२	१२	पेहलिया	पेहणया
३२	१६	इहलोगे, परलोगे	इहलोगा. परलोगा

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
७४	२०	वडीनीत, लघुनीत	वडीनीति, लघुनीति
७५	१५	फांसु	फासुय
७६	४	परवएस	परोवएसे
७७	२	विहराम	विहरामि
७९	१५	विहरंति	विहरामि
*		६५	८१
८४	११	विचरे	विचरं
८६	६	अरुचिभाव	इर्षा
८७	१	जिणे	जिणं
९२	१	इंद्रि	इंदिय
९४	८	उत्ताध्ययन	उत्तराध्ययन
९६	९-१०	संवे, करा संवे	[illegible]
१०१	१	अहार	अहारं
१०२	१२	आलोइअ, निंदिअ,	आलोइअं. निंदिअं.
१०२	१२	गरिहअ.	गरिहअं
१०२	२०	देवसी	देवसीअ

* पानुं ८१ थी पानुं ९६ नांखवा [illegible] दोनीवार पानुं ६५ थी पानुं ८० [illegible] माटे सुधारवुं.

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३३	६	पैशुन्य	पिशुन
३३	७	माया मोसो	माया मृषा
३३	८	मिथ्या दंसणशल्य	मिथ्या दर्शन शल्य
३४	१३	हो	अहो
३५	१३	मि	मियं
४०	१४	अरिहंता, सिद्धा	अरिहंत, सिद्ध
४०	१६	पणत्तं धम्मं	पणत्त धम्म
४३	९	असझाये	असझाइये
४७	१६	पइआला	पयाला
५१	१२	लेवाना	ना
५५	१५	मात्रुं	नातरुं
६१	३-४	न्नखणिया	न्नखणया
६२	८	गहणानी	घरेणानो
६६	४	अवझाणाइचरियं	अवझाणाचरियं
६६	५	पावकम्मोवएसं	पावकम्मोवएस
६७	५	सेववा	सेववाना
६९	१०	देशावगाशिक	दिशावकाशिक
७४	१४	पधारीन	पधारीने
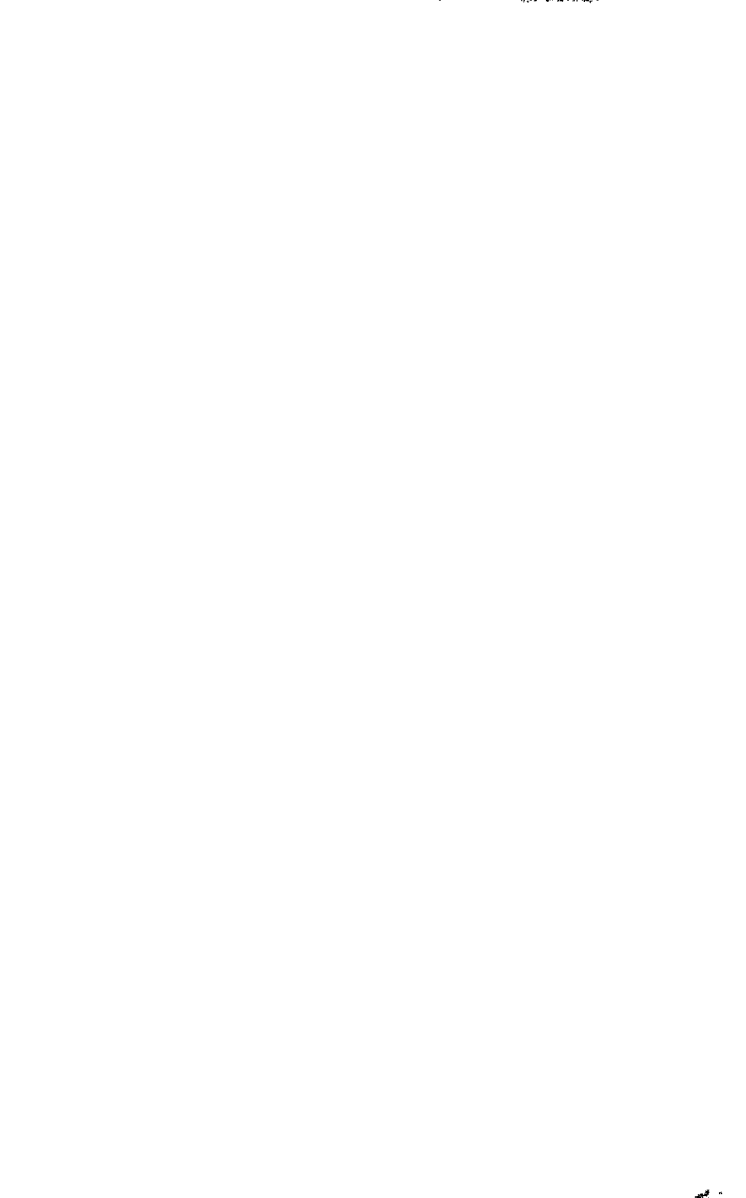
पर्युसणपर्वनी कथाओ.	१—८
नवतत्व प्रकरण मूळ.	०—१२
धर्म तत्व संग्रह. मुनश्री अमुलख ऋषिजीनो बनावेल.	१—०
कर्म विपाकनो रास.	०—२
श्री जसराज कृत बावनी.	०—०॥
श्री केशवकृत बावनी.	०—०॥
मनहरमाला भाग १ लो. अफीणना अवगुणने विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग २ जो. नठारी नारी व्यभिचार विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ३ जो. पतीव्रता नारी अने विधि विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ४ थो. लोभीना लक्षण अने नादान विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ५ मो. उपदेश अने अनुभव विषे.	०—०॥
सज्जन छत्रीशी.	०—०॥
सबंध वहोतेरी. अढार नातरानो संबंध.	०—१॥
नवस्मरण मुळ पाठ. मोटा अक्षरना.	०—४
नवस्मरण मूळ पाठ. नाना अक्षरना.	०—२
जीव विचार.	०—४
योग शास्त्रनुं गुजराती भाषान्तर.	३—८
विवेक विलास. भाषान्तर जीनदत्त सूरिकृत.	२—०
कमलप्रभा. महानिशिथना पांचमा अध्ययननुं भाषान्तर	०—५
कर्पुरप्रकर. भाषान्तर घणुंज सरस वांचवा लायक.	०—१०

ए वीगेरे तमाम जातनां पुस्तको मळे छे.

ली. बालाभाइ छगनलाल शाह

...टनी पोळ, मु...